

VIŠINE PRI SENNHHEIM SO ZOPET V NEMŠKIH ROKAH. RUSKA ZMAGA V KAVKAZU, JE VELIKANSKEGA POMENA.

Operacije na zapadnem vojnem pozorišču se gibljejo v običajnih mejah ter imata obe stranki zaznamovati par delnih in mimoidočih uspehov. -- V slučaju močne ofenzive zavezni-
kov bi Nemci ne branili Ostende. -- Razvoj operacij ovira v prvi vrsti skrajno neugodno vreme. -- Na iztočnem vojnem pozorišču ni bilo zaznamovati včeraj nikakih izprememb.

Boji krog Sennheim.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. Danes popoldne je bilo objavljeno sledeče oficijelno poročilo: "Na zapadnem vojnem pozorišču so včeraj Francozi nadaljevali s sistematičnim obstreljevanjem na našo fronto ležečih vasi. Pri tem jim je menda vseeno, ako ubijejo svoje lastne državljane in razrušijo njih domove. Na vsak način pa povzroča obstreljevanje nam samim kaj malo škode. V Senain v Argonskih gozdovih smo zasedli več francoskih zakopov ter ujeli dva častnika ter dve stožerke."

Francosko poročilo o uspehih.

Pariz, Francija, 6. januarja. — V današnjem francoskem popoldanskem poročilu je zaznamovana cela vrsta uspehov. V Argonih se je razstrelilo 800 metrov dolg francoski zakop, ter so ga deloma zasedli Francozi. Na neki drugi točki so odvzeli Francozi Nemcem kakih 200 metrov dolg zakop. Razvencen se glasi v poročilu, da se je vzdržalo francoske pozicije v bližini Thann, v gorenji Alzaciji. Dasiravno so Nemci po ostrem obstreljevanju zavzeli en zakop na grču, zatrjujejo vendar Francozi, da imajo še vedno višine v oblasti. Severozapadno od Rheims so baje Francozi na eni točki napredovali. Živahen artilerijski dvoboj se je završil v Aisne dolini, kjer se je razdeležal par nemških baterij. Nadalje se je odbilo vse nemške naskoke na sippah od belgijski obali ter južno-iztočno od St. Georg. Od Argonov pa do Vozevov vlada zelo slabo vreme.

Francozi drže svoje pozicije.

Pariz, Francija, 6. januarja. — V večernem oficijelnem poročilu se glasi: "Splošno zanimiv dogodek, o katerih se je poročalo, so sledeči: V okolici Hillebecke se je vršila kanonada. Obdržali smo vse pozicije v Argonih. Naše čete so nekoliko napredovale v gozdovih pri Hirzbach, v bližini Altkirch, Alzacija.

Pariz je popolnoma pomirjen.

Vsled trajno ugodnega vojnega položaja za zavezniške se je nekoliko omililo ostro vojaško upravo v Parizu. Vojni minister je odredil, da ni dela utrjenega taborišča pred Parizom smatrati za operacijsko polje in minister za notranje zadeve je zopet dovolil pekom, da smejo peči kruh iz fine moke, kar je bilo prepovedano od dne 7. avgusta p. l.

Lord Kitchener o vojnem položaju.

London, Anglija, 6. januarja. Lord Kitchener je imel danes popoldne v angleški gosposki zbornici govor, v katerem se je izrazil glede sedanjega vojnega položaja v kolikor je to dovoljeno z ozirom na vojaške operacije. Rekel je, da so zavezniški tokom meseca decembra na več točkah napredovali ter da so se vršili boji z menjajočim uspehom. Kljub neugodnim vremenskim razmeram pa so Francozi napredovali iztočno od Rheims in v južni Alzaciji. Dasiravno so vrgli Nemci veliko četo z zapadnega vojnega pozorišča na Poljsko, so stali vendar še dosti močni, da

so vzdržali svoje zakope na zapadu.

Nadalje je izjavil Kitchener, da je dospela vest o ruski zmagi v Kavkazu, ki bo imela dalekosežne posledice za vse operacije turške armade.

Vojni minister je rekel nadalje, da se je situacija v Južni Afriki izboljšala ter da se je generalu Bothi posrečilo zadušiti ustajo.

Glasom neke nadaljne izjave Kitchener-ja mora imeti Anglija 2.000.000 mož v polju, ako hoče nadaljevati z vojno.

Voditelj opozicije, lord Curzon, ki je imel govor za Kitchener-jem, je rekel, da je treba preje 3.000.000 mož kot pa dva milijona ter da je treba deželo pripraviti na to potrebo.

Odstranjenje nemških težkih topov.

Rotterdamski poročevalec "Daily News" poroča, da so prevedli Nemci štiri nadaljne 28-centimetreške topove od Ostende v Hevest v svrhu zavarovanja obrežja. Poročevalec sklepa iz tega, da se Nemci ne bodo posebno trudili držati Ostende x slučaju, da bi izvedli zavezniški bolj energično ofenzivo.

Zveza s Parizom.

Washington, D. C., 6. jan. — Visoki stolpi za brezžično brzojavljenje v Arlington stoji noč in dan v zvezi z Eiffel-stolpom v Parizu. Zveza je bila dosedaj vsled zračnih razmer le ponoči mogoča.

Zveza s Parizom.

Washington, D. C., 6. jan. — Visoki stolpi za brezžično brzojavljenje v Arlington stoji noč in dan v zvezi z Eiffel-stolpom v Parizu. Zveza je bila dosedaj vsled zračnih razmer le ponoči mogoča.

Angleško poročilo.

London, Anglija, 6. januarja. Tukajšnji krogi so mnenja, da so začeli Turki prehitro prodirati. Niso pričakovali, da bo nastopila tako huda zima, kakoršne že ni bilo desetletja. Nadalje ni bilo turški vojski zadostno oblečeni. Bi bili mogli prenašati silen mraz. Vsi prelazi in doline so na debelo pokrite s snegom. Boji so se vršili v gorovjih, ki so visoka od šest do deset tisoč čevljev.

Časnikarski poročevalec ranjen.

Petrograd, Rusija, 6. jan. — John Bass, poročevalec "Chicago Daily News" je bil v bojih pred Varšavo ranjen. Zadel ga je kosček granate in mu zdrobil koleno.

General Pau v Varšavi.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. Tukaj je bilo oficijelno razglašeno, da se je mudil pred kratkim v Varšavi general Gerard Pau, poveljnik francoskih čet v Alzaciji. Posvetoval se je z ruskim generalnim štabom, nato se je pa vrnil v Francijo.

Dardanele.

Atene, Grško, 6. jan. — Pred vzhodom v Dardanele, kjer je morje precej plitvo, so potopili Turki veliko množino starih jadrnic, tako, da je francoskim in angleškim bojnim ladijam vhod v to ozino nemogoč. Zavezniška sta včeraj obstreljevala obrežne trdnjave.

Upanje zavezničev.

Pariz, Francija, 6. januarja. — Bivši turški minister Šerif pasa, ki živi tukaj v pregnanstvu, je rekel, da bo posledica ruske zmage v Kavkazu velika revolucija na Turškem. Cvet turške armade je bil uničen na zasneženih kavkaskih pogorjih, vsled česar se

vlada ne more več bojevati. Denar, ki ga je poslala Nemčija Visoki porti, so spravili višji krogi v svoj žep. Ko se bo enkrat ljudstvo zavedlo, bo strahovito kaznovalo izdajalce. Prvi bo padel Talaat bej in njegovi tovariši.

Bitka v Galiciji.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. — V zapadni Galiciji se bje vroča bitka med avstrijskimi in ruskimi četami. Rusi so nekaj časa prodirali po cesti, ki vodi proti Bohinji, sledujoč so jih pa Avstrijci vrgli uspešno nazaj.

Veliko Rusov vjetih.

Berlin, Nemčija, 6. januarja. — Nemški veliki generalni štab je danes izjavil: Položaj na Rusko-Poljskem in v Vzhodni Prusiji je neizpremenjen. Zapadno od reke Visle so zavzele naše čete več važnih postojank in prodrele do reke Suhe. Pri tej priliki smo vjeli 1400 jetnikov in zaplenili več strojnih pušk. Na vzhodnem bregu reke Pilice se ni ničesar posebnega prigodilo.

Rusko poročilo.

Petrograd, Rusija, 6. januarja. Veliki ruski generalni štab je izdal sledečo izjavo: Včeraj so naše čete nenadoma napadle vas Rozrovo, ki leži zapadno od Prasiša. Sovražnik se je po kratkem boju umaknil. Na levem bregu reke Visle se še vedno vrše artilerijski in infanterijski boji. V Galiciji je položaj neizpremenjen. V Bukovini smo zasedli mesti Sykot in Kameral.

Ponesrečen izpad.

Petrograd, Rusija, 6. januarja. Tukajšnje časopise poroča, da se ni od onih vojakov, ki so vprizorili pred dvema dnevyoma izpad iz mesta Przemysla, niti eden vrnil v trdnjavo. Veliko večino so Rusi pobili oziroma ranili, ostale so pa vjeli. Avstrijci so hoteli priti v neki gozd, v katerem se je že nahajala ruska artilerija. Ko so se mu približali na par sto korakov, so začeli Rusi nanje streljati s topovi in strojnimi puškami.

Ruska zmaga.

Petrograd, Rusija, 6. januarja. Oficijelno vojaško glasilo naznaja, da so Rusi uspešno odbili vseh devet nemških napadov ob reki Bzuri. Sovražnik se je umaknil v svoje utrjene postojanke, kjer se pa ne bo mogel dolgo časa vzdržati, ker se nahajajo Rusi v velikanski premoči. Z vsakim dnem se bolj približujejo Krakovu, katerega bodo začeli znova oblegati.

Preko Karpatov je vdrla na Ogrsko 200.000 mož. Kakorhitro zasedejo Sedmograško, bodo začeli prodirati proti Budimpešti. Rumunska se bo v najkrajšem času zapletla v vojno in pomagala Rusiji osvojiti spodnji del Ogrske.

Mnenje angleških kritikov.

London, Anglija, 6. januarja. Tukajšnji vojaški kritiki so mnenja, da Nemci še vedno prodirajo proti Varšavi in da bo trdnjava kmalu padla. Hindenburg se bo le v tem slučaju umaknil, če bodo Rusi prodrali avstrijsko in nemško fronto v zapadni Galiciji. Obenem z Varšavo bodo začeli oblegati Nemci tudi Novi Georgijevsk. Proti tej trdnjavi prodira pet nemških armadnih zborov, ki so bili dosedaj koncentrirani pri Tliorna v severni Prusiji.

Turki in Rusi.

Petrograd, Rusija, 6. januarja. Ruska zmaga pri Sarikamisu v Transkavkaziji, skozi katerega

vodita važni cesti v Kars in Tiflis, je čisto prekrizala načrt turškega generalnega štaba. Turki so nameravali Ruse obkoliti in jih pognati do Kavkaza, odkoder bi se ne mogli več umakniti.

Dne 27. decembra se je posrečilo Turkom zavzeti vas Sarikamish. Dan pozneje smo jih že pognali iz nje. Turki so pri tej priliki izgubili 20 častnikov in 1500 mož. Potem so zavzeli sovražniki Ardahan, ki leži bolj proti severu in je oddaljen 100 milj od meje. Rusi so jih dne 3. januarja z vseh strani napadli. Kljub silnim snežnim zametom in mrazu se je vršil boj dva dni in eno noč. Turki so se zelo hrabro borili, ker jim je pa začelo primanjkovati provianta in municije, se niso mogli več ustavljati. Deveti turški armadni zbor je bil tako izmučen, da so vojski odložili orožje in se vdali. Vdalo se je tudi enajst štabnih častnikov.

Zima — najhušji sovražnik.

London, Anglija, 6. januarja. — Iz Petrograda poročajo, da so bili Turki tako slabo preskrbljeni z vojaškimi potrebščinami, v prvi vrsti z municijo, da nikakor niso mogli zmagati. Zima jim je delala hujše nepravilne kakor pa Rusi. Turki generalni štab se je sicer začel baviti z novim načrtom, katerega bo pa le s težavo izvedel.

Položaj v Mehiki.

Washington, D. C., 6. jan. — Tukajšnja Carranzaova agencija je dobila o bojih pri Puebla sledeče poročilo: — General Obregon kontrolira mesto in okolice. Trdnjavo je obstreljeval s štiri-desetimi težkimi topovi. Ker se branile niso mogli več ustavljati, so se deloma udali, deloma pa pobegnili.

Črne kose v Vera Cruzu.

Washington, D. C., 6. jan. — Ameriški konzul Kanada je sporočil državnemu departmentu, da se je pojavilo v Vera Cruzu več slučajev črnih koz. Bolezen se s silno naglico širi. Zdravniki so odredili vse potrebno, da se vsi oboleli spravijo v izoliran okraj mesta.

Sklep premogarskih baronov.

Cleveland, O., 6. januarja. — Posestniki premogovnikov v istočnem Ohiju so danes sklenili, da uvedejo v svojih rovih takozvani "open shop". Premogarniki so dajali pred stavko teh rovih, se daje prednost pred drugimi. Delati pa morajo za plačo, katero določijo sami.

Merino-volna iz Avstralije.

Melbourne, Avstralija, 6. jan. Tukajšnja vlada je sklenila dovoliti izvoz Merino-volne v Združene države, vendar pod pogojem, da se daje garancija, da se volne ne bo izvažalo v druge kraje.

Predsednik Wilson glede vprašanja ženske volilne pravice.

Washington, D. C., 6. jan. — Predsednik Wilson je dal danes delegaciji sufragetk zopet razumeti, da je najboljšje, ako se enako volilno pravico uvede v posameznih državah. Kakih sto žensk iz vseh delov dežele je naprosilo predsednika, naj podpira tozadevno predlogo, katero se bo vložilo v kongresu dne 12. januarja.

STENSKI KOLEDAR

smo pričeli te dni razpošiljati omenjenim naročnikom in ga v nekaj dneh vsi dobe. Upravitelje "Glas Naroda".

Strašna panika v newyorški podzemski železnici vsled požara, ki je nastal radi kratkega stika.

NA TISOČE LJUDI JE BILO V NEPOSREDNI ŽIVLJENSKI NEVARNOSTI. — ENA ŽENSKA JE MRTVA, NAD 300 LJUDI POŠKODOVANIH. — POŽARNA BRAMBA IN POLICIJA STA MORALA NAPETI VSE SILE, DA SE JE REŠILO OGROŽENE. — V ČASU NESREČE SE JE NAHAJALO V VLAKIH PODZEMSKÉ ŽELEZNICE KAKIH 100.000 LJUDI. — UVEDENE PREISKAVE GLEDE VZROKOV.

Največja nezgoda v zgodovini newyorške podzemne železnice se je dogodila včeraj zjutraj, ko je med postajama na 50. in 59. cesti izgorel kabel, visoko nasičen s električnim tokom. Pri tem je izgubila ena ženska življenje, 172 oseb pa je bilo več ali manj poškodovanih. Te se je prevedlo v bolnice, dočim jih je kakih 300 odšlo domov po sprejeti prvi pomoči. Le z največjim naporom se je posrečilo preprečiti velikansko katastrofo, ker se je dogodila nezgoda ob 8.10 uri zjutraj, ob času največjega navala. Na stotine potnikov v dveh vlakih, ki so bili najbližji pozorišču požara, je skušalo priti do izhodov in ravno vsled tega je prišlo do številnih poškodb. V temini so izgubili ljudje pot ter padli v nezavest vsled dima, ki se je razširil, ko je prišel en kabel za drugim goriti. Uspešno posredovanje požarne brambe je preprečilo večji obseg nezgode.

Prve govornice in poročila glede razsežnosti katastrofe so bila na srečo pretirana. Kar se je pa zgodilo, je dosti, da se uvede natančno preiskavo od strani poklicnih oblasti. Železniški vozovi se niso uneli ter so nastale vse poškodbe vsled panike, povzročene po gostem dimu.

Očividno označujejo paniko, ki je nastala, ko se je vedno bolj širil dim, kot nepopisno. Ko je prišel vlak nekako do 55. ceste, je vse planilo k izhodu, neglede na sprevednike in sopotnike. Vrata se je odprlo nasilnim potom ali jih pa razbilo. V mnogih slučajih se je potisnilo ženske in otroke na stran, a opaziti je bilo tudi moške, ki so se ozirali na slabše ter jih ščitili.

V poliklinični bolnici se je opoldne naznanilo smrt neke ženske, katero se je prevedlo tjakaj s pozorišča nesreče. Pozneje se jo je identificiralo. Več kot eno uro je bil Broadway med 55. in 54. cesto sličen poljskemu vojnemu lazaretu. Zdravniki so dajali pomoč možkim in ženskam, ki so bili vsi nezvesti in iz katere se je prinašalo iz globočin na prosto. Na mesto

Kakor hitro je prišel uhajati dim na cesto, se je alarmiralo požarno brambo. Na lice mesta je dospel tudi župan Mitchell, policijski komisar Woods in predsednik prometne komisije McCall.

Na stotine policistov se je odpravilo na dotično mesto ter je bila njih naloga vzdržati red na mestu nesreče ter tudi na drugih postajah podzemne železnice, kjer je nastala vled oviranega prometa velikanska gneča.

Kakor hitro so bili spravljeni na varno vsi potniki, se preiskali policisti vozove glede stvari, katere se je pustilo v njih. Ti predmeti so napolnili cel patrolni voz. Med temi se je nahajalo 60 knjig, 60 ženskih klobukov, 40 mufov, 50 možkih klobukov, 20 dežnikov, 20 paketov, 30 denarnice in par bergelj. Našlo se je tudi kos trdega papirja, na katerem je bilo napisano: "Čutim, da se bliža konec. Da ne povzročim materije".

Naznanilo glede knjig.

Vsled vojne zelo trpi pomorška vožnja za tovar in za to ne vemo kdaj dosepejo sem "Mohorjeve knjige".

Za nekako dve uri je bil ustavljen ves promet v podzemski železnici. Bilo je že polenajstih, ko je naznanil načelnik požarne brambe, Kenlon, da so rešeni vsi potniki obeh vlakov, ki sta se ustavila na mestu nesreče. Ob 4. uri popoldne se je zopet pričel promet lokalnih vlakov, dočim so pričeli voziti ekspresni vlaki še po šesti uri zvečer.

Superintendent Meritt je izjavil, da so sprevedniki ekspresnega vlaka naprosili potnike, naj zapuste vlak ter se podajo do najbližje postaje. Šele vsled tega je nastala panika, katero je že povzročil dim, ki se je pričel razširati po predoru. Tedaj pa je bilo nemogoče zapustiti vlak. Neke sprevednike je splezal skozi niko odprtino na prosto ter zadel na prvo rešilno moštvo požarne brambe. Skozi to odprtino se je nato rešilo polagoma potnike. Takoj za ekspresnim vlakom se je nahajal še drug, prenapolnjen vlak, ki se je ustavil pri 57. cesti. Od tam so potniki lahko zapustili vlak ter šli nazaj na postajo na 59. cesti. Dim je bil precej gost, vendar pa ni nihče izgubil zavesti.

Kakor hitro je prišel uhajati dim na cesto, se je alarmiralo požarno brambo. Na lice mesta je dospel tudi župan Mitchell, policijski komisar Woods in predsednik prometne komisije McCall.

Na stotine policistov se je odpravilo na dotično mesto ter je bila njih naloga vzdržati red na mestu nesreče ter tudi na drugih postajah podzemne železnice, kjer je nastala vled oviranega prometa velikanska gneča.

Kakor hitro so bili spravljeni na varno vsi potniki, se preiskali policisti vozove glede stvari, katere se je pustilo v njih. Ti predmeti so napolnili cel patrolni voz. Med temi se je nahajalo 60 knjig, 60 ženskih klobukov, 40 mufov, 50 možkih klobukov, 20 dežnikov, 20 paketov, 30 denarnice in par bergelj. Našlo se je tudi kos trdega papirja, na katerem je bilo napisano: "Čutim, da se bliža konec. Da ne povzročim materije".

Naznanilo glede knjig.

Vsled vojne zelo trpi pomorška vožnja za tovar in za to ne vemo kdaj dosepejo sem "Mohorjeve knjige".

ri skrb, ji recite, da sem umrl mirno." — Podpisa ni bilo.

Albany, N. Y., 6. januarja. — Senator William M. Bennett iz New Yorka je vložil danes resolucijo, v kateri se zahteva preiskavo javne prometne komisije "da se ugotovi vzroke kaotičnih razmer, ki so prišli na znanje občinstva vsled današnje nesreče v podzemski železnici." Resolucija predlaga preiskovalno komisijo treh senatorjev in peterih članov poslanske zbornice, ter naj bi se uporabilo v ta namen 25 tisoč dolarjev. Aktivno se bo vdeležil preiskave tudi novi governor Whitman.

Protest proti naselniški predlogi.

Washington, D. C., 6. jan. — Danes se je tukaj naznanilo, da bo dovolil predsednik Wilson zaslisanje vsem nasprotnikom klavzule glede naobrazbe. Predloga bo izročena jutri poslanski zborici ter se bo slednja pečala v prvi vrsti z amendmanti, ki določajo izključenje črncev ter oprastitev Belgijcev od vseh določb naselniške postave. Zbornica bo najbrž najprvo glasovala glede teh amendmentov, predno bo imenovala konferenčni komitej. Brez števila protestov je došlo od voditeljev črncev ter se obračajo protesti proti temu črncem sovražnemu amendmentu. Določbo se označuje kot skrajno krivično ter se pozivlja predsednika naj jo vetira.

Denarje v staro domovino.

Promet z Avstrijo se je toliko izboljšal, da zopet pošiljamo denar v staro domovino. V slučaju, da bi se razmere pomeje na kak način pridrugačile, in bi se denar ne mogel izplačati določenim osebam, bomo denar vrnil pošiljateljcem.

V sedanjem položaju pa ni mogoče, da bi denar došel v roke naslovljenca tako hitro, kakor preje v normalnem času, ker vsakdo ve, da sedaj potrebujejo pisma v Evropo, ali iz Evrope sem 22 do 25 dni in v približno tem času bo denar v stari domovini tudi izplačan. Zato svetujemo rojakom, da vsaj sedaj pošiljajo le za nujne potrebe in za enkrat ne več kakor 500 K.

G o s t i			
K	\$	K	\$
5....	1.10	100....	20.00
10....	2.10	110....	22.00
15....	3.10	120....	24.00
20....	4.10	130....	26.00
25....	5.10	140....	28.00
30....	6.10	150....	30.00
35....	7.10	160....	32.00
40....	8.10	170....	34.00
45....	9.10	180....	36.00
50....	10.00	190....	38.00
55....	11.00	200....	40.00
60....	12.00	250....	60.00
65....	13.00	300....	80.00
70....	14.00	350....	100.00
75....	15.00	400....	120.00
80....	16.00	450....	140.00
85....	17.00	500....	160.00
90....	18.00		

TVRKA FRANK SAKEN
69 Cortland St., New York, N. Y.

Slovenic Publishing Co.,
62 Cortlandt St., New York City.

Mnenja naših čitateljev o evropskem položaju.

Zdi se mi potrebno, da se tudi jaz pridruživim vrsti onih čitateljev "G. N." ki so in bodo razmišljali vprašanje o evropskem položaju in bodočnosti Slovanov vobče, zlasti pa nas Slovencev samih.

Odkrito rečeno, zameril bi Vam g. urednik, da niste pravočasno prišli na dan z umestno mislijo, ter ponudili čitateljem primeren prostor za razmišljanje o bodočnosti. S tem seveda ne mislim bodočnosti nas samih v tej deželi prostosti in neodvisnosti, pač pa naših bratov sotrpinov onstran oceana. Kajti prepričan sem bil, da imamo v naših vrstah rodoljube, v osehah raznih Blatnikov, Gramov in dr., ki so nestrpno odlašali dati duška svojim zdravim mislim glede položaja v splošnem, še posebej pa nas Slovencev.

To priliki jim je ponudil "G. N." in ni ga menda Slovenca med nami, ki bi ne sledil kar najintenzivnejše temu razmišljanju. Toda k stvari!

Pretečeno leto 1914 je zatnilo za gorami, zapeteno s solzami udov in sirot ter obrobjeno z krvjo, katero so prelili naši krvni bratje, ne za rešitev domovine, ker domovine sploh nimajo, pač pa na čast bojažljivega in nenasičenemu molohu militarizmu in vladajočemu režimu, ki pravi, da je po "milosti božji" postavljen od zgoraj. Kaka ironija za dvajseto stoletje!

Na tisoče in tisoče jih je padlo, slepo sledeč temu povelju "od zgoraj", dasi se je marsikateri zavedal da mori in ubija po krvi sorodnega mlada kakor v klavnici so bili peljani in žrtvovali so svojo kri na čast tujcu. Padli so in sledili jim bodo drugi, brez konec in kraja. A njih kri upije po maščevanju, kakor je upila kri svetopisemskega nedolžnega Abela, ki je zapal smrti pod kruto roko lastnega brata Kaina.

Stari listjak Kajn, katerega tudi drugače nazivamo Franc Jožef I. pa nam na obdobju prahu odgovorja: Sem li jaz kri vnogovne smrti? Saj niti ni moj brat, ampak le ničvreden suženj in poleg tega ste sami, oziroma vaši bratje Srbi izvali vojno, ker ste nam umorili prestolonaslednika, izbranega po "milosti božji". Kako podel in neutemeljen je ta izgovor vedo čitatelji le predobro. Čital sem originalno korespondenco diplomatov bojujočih se držav, objavljeno meseca septembra v newyorškem "Times" in pred kratkim prevedeno v "G. N.", iz katere je jasno razvidno, da je hotela ljuba in pravična Avstrija vojno za vsako ceno, da uniči enkrat za vselej Srbijo ter podjarmi južne Slovence, izsesa iz njih mozek in kri ter zabije zadnji klin v ponton, kateri naj zveže vsenemstvo z Adrijom. Jaz za svojo osebo, in menda mnogo drugih, ne bo pravič razočaranih, kadar bomo zvedeli podrobnosti o skrbno prirejenem umoru in vladajočih avstrijskih krogih samih.

Ce so se njih želje uresničile, vemo le predobro, kaj bi imeli pričakovati Slovani, zlasti pa mi Slovence. V teku desetletja bi zginitili s površja, potepniti od tujčeve pete. Saj so se sistematično ožile naše meje od dne do dne. Zelena Štajerska in naš Korotan sta postala plen oholega Nemea, njih prebivalci so pod pritiskom postali janičarji vsenemstva, a naš krog se je ožil od dne do dne, pred za pedjo. Kakor preplašene ovce smo se stiskali v čim dalje ožji krog, ali pa zapustili rodno grudo, ter si iskali zavetišča in kruha v svobodni deželi, ki nas je sprejela z odprtimi rokami.

In kaj nam je preostajalo drugega? Saj nam ni nudila koščka kruha, ni nam privoščila postavno zaježenih pravice, ki nam pripadajo, ni nam dala šol, morali smo jih vzdrževati sami, s pritrzanimi grizljajem si ustanovljati Ciril-Metodove podružnice. Ni nam privoščila kljub vsem prošnjam in moledovanjem ene same visoke šole (univerze), kjer bi slovenska omladina črpala vedo, ter služila poznejše skupnim državnim interesom. Niti ne govorim o krivici napram primorskim Slovencev in Trstu, kjer se ni zdelo vladi vredno ustanoviti ene same ljudske šole za 80.000 slovenskega prebivalstva.

Pa čemu bi naštevati grehe preteklosti; oziroma se samo za trenutek v sedanjost.

V najkritičnejšem času, ko se

na tisoče slovenskih sinov in očetov bori z mečem v roki za krivično in nepravilno Avstrijo, nam je zaprla edini kulturni zavod "Slovensko Matice", slovenske sinove, ki se niso ustrašili pokazati da nosijo v prsih slovensko srečo, pa je utaknila v ječe, deloma pa jih postrelila kot stekle pse. To je toraj oficijelna zahvala za vse izkazane usluge in junaštva padlih sinov majke Slave. Skoro gotovo je zadelo ista usoda tudi velezaslužnega bivšega župana Hribarja, evet in ponos kranjske dežele. "Preveč bi bilo naštevati vse krivice, katere si nalagala našemu potrpežljivemu narodu, žalostna majka Avstrija. Najprimernejše bi te opisal da te prisodobim z kruto mačeho, s svojim lastnim otrokom na eni strani, kateremu si rezala kos za kosom maslene pogače in mu delila slaščice, na drugi strani pa s sestradanim pastorkom, nad katerim si vihtela ob vsaki priliki bič, mesto da si mu ponudila vsaj ovsenega kruha.

Udano in potrpežljivo smo igrali pastorka, ter lizali bič, katerega dobroto smo v svoji zaslepljenosti pripisovali kazni božji — ker smo bili tako vzgojeni po navodilu mačeha, ali pa na rovaš plačilu onstran groba, češ, blagor preganjenim, ki po krivici trpe itd.

Mnogo zla je zakrivila tudi naša častita duhovščina, ki je korakala roka v roki s krivično vlado in zatiralko Slovenstva. Ali se je potem čuditi, da se med nami še dobe ljudje, ki se navdušujejo za preperelo in prežvečeno Avstrijo? Res jih ni mnogo, in njih število se zmanjšuje od dne do dne. Krivico jim delamo, ako jih obojamo ter nazivamo izdajalec. Oni niso izdajalci, ampak le ubogi na duhu; niso imeli prilike presojati razmer, ker so mislili in govorili zanje drugi, naši janičarji. Vcepilni nauki klečeplastva in ponižnosti so jim prešli v meso in kri. Dajte jim prilike spoznanja, pa bodo stopili kot en moč v naše vrste. In tedaj bode zaoril glas vpijočega v puščavi: Do tu si nas pritrla nevredna mačeha, a naprej nas ne boš. "Vsaka sila do vremena". Mi vstajamo, a tebe je strah. Nisi mislila na to, da slednjič le napoči dan, če je noč še tako dolga. Vidi, da si s svojim geslom: "Divide et impera" dokončala, in da so ti ure štete. Le še malo in tvoje preperelo telo se bo stesnilo in zapadlo smrtni obsodbi, katero si lastnorodno podpisala. Glej, tu stojimo zjedinjeni ob tvojem grobu, tvoja je smrt, a naša je bodočnost. Nismo ti želeli smrti, a sama si si izkopala grob, sedaj pa mirno počivaj.

Z mirno vestjo ti bomo odgovarjali na tvoje osteklene poglede: Prosili smo te kruha, dala si nam bič; prosili smo te šol, zaprla si nam "Slovensko Matice". Prosili smo te dovoljenja, da si vsaj ob mejah smemo ustanoviti za slovensko dečo Ciril-Metodove šole, poslala si nam vojaštvo ter na nas streljala (septembarski dogodki) kot na stekle pse. Prosili smo te vsaj trohico zaježene prostosti, a v odgovor si vrgla v ječe in deloma potrelila evet našega naroda, naše brate in sinove pa prve poslala pred kanonska žrela. Trnjevo postelj, na katero si nas polagala, je tok časa prikojil zate, in na tej postelji ti je določeno spati spanje krivičnega.

Prešla je tema, — noč. Sedaj je dan plačila, Glej, tvoja moč. Se v prah zdrobila.

To bode tvoja jeremijada, draga in nepozabna nam Avstrija, na tvojem potu k zadnjemu počitku. Na pragu stojimo novega leta 1915. Trdno sem prepričan, da nam bode to leto prineslo nagrado za vse krivice, katere je moral naš narod prestati pod kruto vladno vsenemstvo, vrednega mu tovariša, Turka. Pregovor naš stari žer pravi: "Povej s kom občeš, in povem ti, kdo si." Le pogledajte vredna dva si brata: Turka in Nemea v bratskem objemu, pa vam bode znano, kaj imamo od njih pričakovati.

Da pa se izpolnejo naše srčne želje, ne smemo držati kričim rok, ampak čim prej se lotiti resnega dela. Naši bratje onstran oceana se sami ne morejo ganiti. So kakor povezan otrok v zibe-

lji brez vsake moči ter navezani na nas, ki smo prosti jarma, da povzdignemo na pristojnem mestu in ob pravem času svoj glas; ter poveda, kaj smo in kaj hočemo. Strinjam se popolnoma z dopisnikom g. Blatnikom in drugimi dopisniki, da se tu živeči Slovencei zjedini in pošljemo ob sklepanju miru svojega zastopnika, ki naj bi ustmeno ali v obliki poslanice predložil velesilam naše zahteve. Naj bi se v prvi vrsti sestavil odbor, kateri naj bi prevzel nalogo sestaviti tozadevno besedilo poslanice, katere kopije naj bi se poslalo Jednotam in podrejenim društvom v odobritev, da bode čim večje število Slovencev zastopanih. To je sicer le moje skromno mnenje; sicer pa bi naprosil vas g. urednik, kakor tudi ostale dopisnike, ki so zmogli te naloge, da sestavite tozadevne predloge, kako priti najenostavnejšim potom do cilja.

Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi!

Predvsem odobravam dopis g. M. K. iz Charleroi, Pa., kateri je bil v "G. N." št. 301.

Prvič vprašam one cenjene avstrijsko-nemško-turške patriote, zakaj se tako potegujejo za sedanjou publo Avstrijo in nje vladno in za njenega zaveznika Turka.

Vprašam Vas, cenj. patrioti, ali ne vzbujate ime sedanjega avstrijsko-nemškega zaveznika Turka strah in bojazen v sreih zavednih Slovanov. Ali se ne spominjate več, kako je krvočolnik razdiral in požgal naše oziroma vaših dedov domove, odpeljeval jih v sužnost in jih pobijal. Kako je oskrnjel vaše Slovence in jih odpeljeval v hareme in čvrste mlade dečke napravil za janičarje, najhujše sovražnike svojega naroda.

Nadalje pravite vi cenj. avstrijsko-nemško-turški patrioti, da je oni, ki čez Avstrijo zabavlja Judež Iškariot in da se da kot takemu strik za vrat. Jaz se ne bojim takih groženj od tako malo zgodovinsko-poučenih, avstrijsko-nemško-turških patriotov, kateri ne vedo, da je polovica Avstrije — Nemčija!

Nadalje Vas vprašam, Vi cenj. avstrijsko-nemško-turški patrioti, ali veste, kaj je bila prej Avstro-Hunska monarhija ali slovensko vojskovodstvo. Ali so prej vladali Habsburžani ali slovenski knezi. Mnogi izmed njih ne vedo, da se je pred stoletji raztezalo Slovanstvo od široke Donave pa do širnega morja Adrijskega.

Prišel pa je čas, ko so morali prijeti naši pradedje za orožje, da branijo, ne svoje, ampak svojih tiranov pravice, pred kletim sovražnikom krščanstva, namreč pred Turkom. Tokrat so morali ravno tako prvi v ogenj in boj — Slovani, kot sedaj in sicer prvi Hrvati in za njimi Slovencei. Takrat so se borili Hrvati pod vodstvom hrabrega in slavnega Nikolaja Zrinskega, Slovenci pa pod vodstvom slavnih vojskovodij, na primer, pod baronom Raverjem in grofom Turjaškim.

Kaj imajo zdaj Slovani od tega? Edino to, da jim ni treba tlačaniti kot so nekdaj. Kaj imajo Hrvati od slavnih Zrinskih? To, da je slavni in hrabri rod izumrl v zapuščenosti in uboštvo.

Pa se še dobi človek, ne eden, ampak več, ki pravijo, je že Bog tako hotel. Jaz pa mislim, da ni to bila božja volja, ampak zaslepljenost uboge raje, katere se ni upala pod vodstvom kmečkih voditeljev otresti jarna suženstva in streti puhlo avstrijsko-nemško gospodstvo.

Nadalje naj vam bo avstrijsko-nemško-turški patrioti v spominu september leta 1908.

Ali ne veste kako se borijo naši obmejni bratje na Koroskem in Štajerskem proti vsenemškemu nasilstvu?

Oprostite cenj. čitatelji, da preidem nazaj k 20. sept. 1908 leta. 1. Vprašam Vas, kaj sta zakrivila vrla Slovenca: dijak Adamič in črkostavec Lunder, ko sta dala življenje za krogelje nemških "kanarčkov" (27. grški pp.). 2. Kaj so zakrivila nedolžni otroci, da so jih zverine v podobi nemških konjenikov podili z golim mečem po parku Tivoli? Kaj in še enkrat vprašam kaj? Kdo mi more odgovoriti?

Kot je povdarjal rojak Mr. M. K. v "G. N." št. 301 se prodajata Trst in Tirolska, potom nemške roke italijanski vladi!

to, da se nasiti avstrijsko-nemška pohlepnost, katere bi si rada prisvojila slovanski Balkan. Avstrijska vlada se pa še opravičuje, namreč, da je vojna zato, da se zadosti za umor prestolonaslednika in njegove. Vprašam Vas, zakaj je pa že pred 2 leti Avstrija mobilizirala proti Srbiji? Zato, ker ne more trpeti slovenskega sosedu v bližini. Hotela ga je zavratno napasti in ji zadati smrten udarec, kar so pa preprečile druge velesile.

Odkrito povem, da ne simpatiziram ne z Rusijo in ne z Srbijo, ampak držim se načel svojega naroda. Avstrijska vlada ne more dati pravice svojem najboljši vladnemu podniku, kadar pa je vlada v nevarnosti, pošlje Slovence prve v boj.

Vstanite zavedni Slovani tu v Ameriki po vzgledu hrabrega češkega naroda in pomagajte svojim oziroma našim bratom v stari domovini, da si pribore pravice, do katerih v drugem oziroma mirnem položaju ne bodo nikdar prišli. Vzdignimo se in pokažimo, da tudi Slovan zna upoštevati pregovor: "V slogi je moč". Broughton Pa.

Anton Kozlevčar.

V teh težkih časih, ko vojni moloh uganja svoje grozne orgije skoro po celem Evropi, ob težkih, a tudi velikih dogodkih, ko se odločuje usoda narodov, v časih, ko evet našega naroda umira in tpi vse peklenske muke po bojnih poljanah, v času, ko naši najboljši možje vzdihujejo po avstrijskih mučilnicah; v času, ko tlačeni narod ne sme spustiti najmanjšega odneva svoje trpeče duše, v teh težkih, a obenem tako odločilnih trenutkih, je edino javno zastopstvo našega zatirane naroda, naše slovensko-ameriško časopisje.

Hvala temu listu za odločen nastop, ki ga je takoj o začetku zavzel in vključil hudim napadom vseskozi odločno branil.

Pred vsem pa najlepša hvala za predal: "Mnenja naših čitateljev".

Narod zatirancev smo in zato se mora človek še bolj čuditi, kje so se vzeli ti odločni možje, ki svoji stari zatiralki — Avstriji, brusijo tako bridko resnico v zverinski obraz. Solze stopijo človeku v oči, ko čuje toliko toplega čuta do zatirane domovine, domovine, ki je sicer revna, (po krivdi drugih), ki je pa lepa in krasna in njenim sinovom draga.

Težko je človeku pri sčnu, ko se spomni na usodo naših velikih mož v stari domovini. Kako bi tudi oni povzdignili svoj mogočen glas za osvobodjenje naroda, toda naredili so jih molčee. Ubogi narod, kaj bo s Teboj? Tvoji veliki možje. Tvoji vodniki in učitelji, kje so sedaj? Kje so sedaj? Kje so, da bi Ti stali na strani, Te vodili in učili v teh težkih dneh? Za Tebe, narod, so delali in kaj je njih plačilo? Avstrijske ječe so njih palače, težke verige so odlikovanje, arestantovska uniforma je povišanje za slovenskega narodnega boričelja.

Udari pastirja, in čreda se bo razkropila. Prve v ječe, druge na bojne poljane. Sprejdi ruski topov, zadaj pruski revolverji in hočeš, nočeš, morajo se bojevati zoper Ruse — svoje brate. Ob enem se morajo bojevati zoper svoje načela in ideale, kateri so jim bili še pred kratkim sveti. Ti naši možje so dvojni junaki, dvojni mučniki. Ne-le, da morajo prenašati, kot drugi, vse grozote vojne, poleg tega morajo prenašati muke svoje duše, ki trpi, grozno trpi. Celo svoje življenje so posvetili ideji za združenje Slovanov. Učili so: Ljubi Rusa, ljubi Srba, ki sta ti brata! Vse njih delovanje je bil cilj, za osvobodjenje svojega naroda. In kakšne nje njih uspehi? Peklenska sila, premoč, kateri ne morejo zoperstavljati, jih je prisilila, da pobijajo svoje brate, da morajo doprinesati bratomorstvo, in da so postali zaslužjevalci svojega lastnega naroda. To so muke, ki jih ume le oni, ki jih mora prenašati.

Toda naj bo dovolj o tem. Če bi hotel našeti vse krivice, ki jih je zadala stara grešnica Avstrija našemu narodu, bi moral poseči daleč nazaj v preteklo čase, in nabralo bi se polne vreče teh grehov. V glavnih potezah je že to omenil dopisnik iz Charleroi, Pa. Toda nekaj drugega bi rad povedal.

Jaz mislim, da bi bilo pravzaprav o grešni Avstriji za enkrat dovolj. Komur se do sedaj niso oči odprle, se mu tudi pozneje ne bodo, ker tak je neozdravljivo

slep. Sploh pa je bilo že v načrtu, da naj bi bilo to le nekako prvo poglavje knjige, katero smo se odločili pisati in tudi dokončati ameriški Slovenci.

Takoj v začetku je predlagal g. Blatnik, da bi se poslalo k mirovnim pogajanjem našega posebnega zastopnika, ki naj bi predložil naše želje in naše zahteve. Ideja je dobra, toda zahteva še mnogo dela. Za uresničenje tega je treba predvsem gnutne pomoči. Izvoliti bi se moral poseben odbor, ki naj bi pobiral prispevke, zložil spomenice in nabiral podpise.

Rojaki, to je delokrog, na katerega se je še malo mislilo, ki pa zahteva mnogo dela in truda! Naši bratje, Čehi, Poljaki, Slovaki, Srbi in Hrvatje imajo že pripravljene spomenice s tisoči in tisoči podpisi, katere bodo predložili pri sklepanju miru, raznim vladam. Torej pohitimo tudi mi, da ne bomo prepozni in da nas veliki dogodki ne najdejo nepripravljene. Kolikor je meni znano, so naši somišljeniki pripravljene na vse; tudi zadnji cent bi tak vrl rodoljub žrtvoval za uresničenje te ideje. Vse je pripravljeno, vse v redu samo sprožiti je treba, da se prične nova doba zgodovine, ki jo pišemo mi. — ameriški Slovenci v spominsko knjigo naši dobri Avstriji.

Pridite toraj možje in sprožite. Toda povem Vam, pridejo naj le — pogumni možje! Avstrijski voluhni nas obdajajo vsepovsod. Kdor ima strah pred poginjaljočo avstrijsko hijeno, naj ne stopa v naše vrste! Oni pa, ki ljubite svobodo, ki se ne bojite ne Avstrije ne njenih voluhov, oni, ki Vam je sreča naroda, več kot lastna sreča, pridite in povejte pred celim svetom, kaj smo, kaj moremo in kaj hočemo in zahtevamo ne le od Avstrije temveč tudi od ostalega sveta! Le od našega nastopa je odvisna usoda celega naroda, ker, kakor sem že omenil, mi smo edini svobodni zastopniki našega naroda, ki lahko odkrito in brezobzirno povemo, da slovenski narod ne mara za Avstrijo, niti ne pripustimo, da bi se nas pri sklepanju miru še bolj cepilo. Naše geslo naj bode: — Svoboda naša celota v svobodni državi!

Prosimo tudi ostale somišljenike, da naj podajo svoja mnenja, kako bi se dala ta ideja najbolje izvesti.

V. P.

Rudyard Kipling aretiran radi špijonaže.

Castilei slavnega angleškega pisatelja naj se pomirijo: Kipling se nahaja zopet "na svobodnih nogah". Res pa je, da so ga aretirali kot špijona. Stvar se je prigodila takole: V angleškem mestecu Sevenoaks so se vezbali rekruti. Seržant F. C. Callis je komandiral svojo četo z vso potrebno vmeno in po najboljši vojaški pedagogiki. Okoli vezbajočete se je kmalu zbralo precej obéudovalcev pedagoških talentov gospoda Callisa, h kateremu je v odmoru pristopil mož sicer običajnega in prav nič sumljivega izgleda. Pohvalil je rekrute, poprašal od kod so, interesiral je za to, koliko prostovoljcev se dnevno priklasi in ali bo skoraj zbran drugi milijon angleške armade. Gospod seržant je nekaj časa, nič hudega sluteč, prav točno odgovarjal. Kar naenkrat pa je izbulil oči, bistro je pogledal "navadnega človeka", ki je kazal toliko radovednosti, postal še bolj prijazen ter poprosil gospoda, naj trenutek počaka, da mu bo rad še več povedal. Gospod seržant je poiskal majorja ter mu z silno resnim obrazom naznanil, da je spoznal špijona. "Izgleda prav navadno, kakor kak meščanski filister, toda zvit je kakor kača..." Gospod major so pokimali. Močna straža je stopila pod orožje in strogega obraza je položil gospod seržant Callis svojo krepko roko na ramo prekanjenega špijona, ki je zaman protestiral. V zavesti, da je storil velepatrijotično dejanje, za katero mu bodo domovina in vojaški starejšine hvaležni, se je posvetil seržant Callis znova svojim rekrutom. Čez kake pol ure je prihajal major. "Pohvalil me bo vzpričo mojih rekrutov", tako si je mislil bistro gospod seržant. Toda obliče gospoda majorja je bilo strogo in mrko. Približal se je svojemu podložnemu in izustil krilate besede: "Seržant Callis, Vi ste osel: Aretirali ste pisatelja Kiplinga." Reče in odjaha. Tisti dan so bili pedagoški uspehi gospoda seržanta prav dvojni.

Za smeh in kratek čas.

PISATELJ.

— Kaj bodo rekli v uredništvu, ker sem popisal papir na obeh straneh?
— Svetovali ti bodo, da ti ga drugič sploh na nobeni strani ni treba popisati.

NA KOLO DVORU.

On: — Kaj si ti tukaj?
Ona: — Kakor vidiš. S teboj ne morem več izhajati. Ravno kar sem sklenila, da pobegnem.
On: — Vidiš, jaz tudi.

PES NIK.

— Moje pesmi bodo šle po moji smrti izle v posebni knjigi.
— Strahopetnež, ali se jih bojiš prej izdati?

VINKO PRISTOV,

SLOVENSKA KAVARNA IN BILJARDI

6112-14 ST. CLAIR AVE.

Jugoslovanska

Katal. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URAĐNIKI:

Sredstvenik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Broad-
dock, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Har-
berton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Kaznjik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salda, Ogo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRIČ, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.
ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2, Ely, Minn.
JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne po-
latve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe
na predsednika potrošnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
odgovarjali.

Urađeno glasilo: "GLAS NARODA".

Ona je plačala.

Spisal Jos. Premik.

Andrej Kačon je bil kovač, silen kakor lev; kadar je bilo ob razbeljenem železu njegovo kladi-
vo, je vedela vsa tovarna, da na-
bija Kačon. Drugače pa je bil ni-
roljubljen in tih človek. Pred dve-
mi leti se je oženil, ravno na svoj
osemndvajseti rojstni dan. Po-
stikanje pri tujih ljudeh mu ni u-
gajalo; kamor je prišel se mu je
zdelo slabše. Pred leti se je sezna-
nil z Ano, lepo temnolaso žens-
ko in od tedaj je mislil noč in
dan, kako bi si čim prej ustano-
vil domače ognjišče. Ona je bila
razsodnejša, razložila mu je, da
stvar ne gre tako hitro, ampak v
enem letu je Kačon prihranil to-
liko, da sta kupila opravo in kar
je bilo treba, in zdaj je bila pri
volji tudi Ana. Toda kmalu po
poroki je opazila, da Kačon igra.
Ob sobotnih večerih se je navad-
no zakasnil, in tako se je nekoč
napotila in ga pričela iskati po
krahmah. Izvedeti je hotela, kje
se potika in s kakim družbo; a
kar je videla tisti večer, ji ni
bilo nič kaj po volji. V zakajeni
sobi so sedeli čisto tam v kotu
kvartopivec in med njimi je bil
tudi Andrej Kačon. Zamisljen je
bil v igro in je ni opazil; ko pa
se je ozrl in jo zagledal, je bil
naenkrat ves v zadregi. Plačal je
in je odšel z njo proti domu;
kjer mu je Ana povedala odloč-
no, da tega ne trpi. In Andrej
Kačon jo je ubogal. Odslej je pri-
hajal tudi ob sobotah naravnost
domov; tudi denarja ji je pri-
našal več nego prej, in Ana je
postala zopet zadovoljna in vese-
la. Nekoliko pred obljeno njun-
e poroke mu je porodila sina, ki
sta ga krstila za Antona, in zdaj
je bila njuna sreča še večja. Ne-
ko soboto pa se je zopet zgodilo,
da je prišel Anton domov šele
proti enajsti uri. Ana je že spa-
la; a drugi dan ji je pripovedo-
val, da so imeli sestanek zaradi
nekega društva, a ko ji je dal de-
nar, ga je bilo polovico manj ne-
go drugače. Molčala je in začu-
tila je do njega mržnjo in srd.
Kajti vedela je da laže... In
molčala je ves teden. Prihodnjo
soboto pa je prišel Andrej Kačon
naravnost domov in je polo-
žil na mizo vse zaslužke. Ani se
je obraz nekoliko razjasnil, bila
pa je še vedno kaj redkobesed-
na; Andrej Kačon ji je sicer ob-
ljubljal, da se nikoli več ne do-
takne kart, ampak Ana je pozna-
la njegove obljube in mu ni vr-
jela. In res je grešil Kačon že
čez tri tedne. Prišel je domov š-
le proti jutru, in ko ga je Ana
vprašala po denarju, je nekaj
časa molčal, potem pa je dejal,
da je moral plačati nujne dolgo-
ve. "Ali doma ni nujnih dol-
gov?" ga je vprašala Ana pikro.
"Dolgov? — Jaz ne vem za
je —"

"Tako! Kako pa boš plačal da-

"V soboto plačam gotovo", ji
je zatrdil. "Kolikor bo primanj-
kovalo poleg mojega zaslužka, si
izposodim."

"In kako bova živela ta te-
den?"

Andrej Kačon je zopet molčal.
V zadregi je upiral oči v tla in
je bil videti ves brez moči, da
se je menda zasmilil celo Ani, kaj-
ti okrenila se je in ga ni več
nadlegovala.

In zdaj se je pričel Kačonov
križev teden. Ko je sedel pri ve-
čerji, mu je bilo sitno in nepri-
jetno, kakor da je vse tisto milo-
dar iz usmiljenja; kajti bil je
prepričan, da si je izposodila
Ana pri kakih sosednih stranki, da
je kuhala kakor drugače. Sram
ga je bilo in bal se jo je vpraša-
ti, kam se je zatekla. Ana pa je
tudi molčala in je bila videti ze-
lo zamišljena. Celotno pobledele
je zadnji čas in pod očmi so se ji
raztegnili neprijazni kolobarji.

Andrej Kačon je videl vse to in
njegova skrb in bol je bila tem
večja. Ponoči, ko ni bilo spanja
od nikoder, je premišljeval, ka-
ko bi napravil v soboto, in pre-
mišljeval je menda tudi Ana.
Kajti premetavala se je na poste-
lji nemirno; toda vse njegovo
premišljevanje je bilo brezplod-
no: povprašal je že marsikoga,
če bi mu posodil toliko in toliko,
ampak marsikdo mu je smehlja-
je povedal iste želje, drugi pa so
se izgovorili, kakor so se pač mo-
gli in znali. Končno je sklenil, da
ne poprosi nikogar več. Čemu bi
se po nepotrebnem poniževal in
se dajal ljudem v jezike; saj se
razvzolja za nesrečni voz morja
ravno zadnji hip, ko bo viselo vse
takorekoč že na niti... Tako se
je tolažil, ker se ni mogel dru-
gače; ampak ta tolažba mu je bi-
la v zelo majhno uteho. In sredi
takih in enakih skrbi ga je pre-
strašil pogosto še gospodarjev o-
braz. Sicer je zaupal Ani, ampak
popolnoma se ni mogel otresti te
črne misli. Bogve, kaj ji obljub-
lja... posebno sedaj, ker ve, da
je nastala med njima jeza in raz-
prijta. Čisto gotovo izrablja ta
čas... Ampak Ana se mu je zde-
la zopet prepoštena... Končno je
prišla sobota in Andrej Kačon je
dobil svoj zaslužek. Prešel je
dvakrat, trikrat, računam in mi-
slil tako in tako, ampak kakor-
koli je prešteval in obračal tiste
svetle krone, jih je bilo premalo,
trikrat premalo in še več... Kaj
bi s tem, ko ni za nikamor, in
Andrej Kačon se je pričel pečati
s tisto mislijo, ki mu je že do-
polnne obljubljal rešitev iz te
neprijetne zadeve. Nikoli se še
ni zgodilo, da bi pri kartah ne
dobil; napačno je bilo le, da je
potem igral še dalje in — izgu-
bil. Za tisti večer se je odločil, da
odide takoj, ko bo le količjak na
dobriku. Mogoče pa mu je na-
menjeno, da priigra celo več, ne-
go mu je potreba.

Ko je stopil v krčmo, je bila
njegova miza še prazna; tudi dru-
gih gostov ni bilo in natakarija
je slonela pri oknu in dremala.
Kačon je naročil piva, kajti gr-
lo mu je bilo polno tovarniškega
prahu in žejalo ga silno že vse
popoldne.

Potem so pričeli prihajati tudi
drugi, in ko je natakarija prižga-
la luč je bila miza že zasedena.
Krčmar je prinesel karte. Kač-
on je delil, a roka se mu je tre-
sla in tudi trepalnice so mu utri-
pale nemirno potem pa se je za-
mislil in pričel igrati kar najbolj
premišljeno. Toda do enajste ure
se mu sreča ni hotela nasmehiti,
bil je vedno nekako ob svojem;
potem pa je pričel dobivati, a na-
enkrat je zopet izgubil. Rdečica
mu je udarila v lice in pričel je
igrati s silno strastjo; toda izgu-
bil je tudi drugič in tretjič.

Krčmar je naznanil policijsko
uro in vsa družba se je potila v
redmestno kavarno, kamor so
zahajali vsako soboto. Kačon je
hodil med njimi molče, mislil je
na dom in Ano, na gospodarja in
stanarino, zato mu je gorela v sr-
cu želja, da bi mu naklonila u-
soda srečne karte; toda v kavar-
ni se mu je približala sreča samo
enkrat, drugače se ga je držala
nesreča kakor klop.

Ko je stopil iz kavarne, se mu
je zavrtelo v glavi, da se je mor-
al naloniti ob zid. Pijan ni bil,
ampak glava mu je bila kakor
nagačena z vročim svincom, vse
njegove misli pa so silile v skra-
jen obup...

Kom sedaj, brez denarja —
je pomislil naposled. — Domov
ne, prej ne, da prinese, kakor je
obljubil Ampak da bi pustil Ano
samo? —

In Andrej Kačon je postal na-
enkrat silno ljubosumen. Z nagli-
mi koraki se je napotil proti do-
mu; pred vrati pa mu je zopet

upadel pogum in pričel se je pla-
ho ozirati po ulici.

Nad strehami se je že motno
svetlikalo, jutro je pozdravljalo
od vtoka, in Andrej Kačon je
gledal v to jutranjo luč, obraz pa
mu je bledele in ustnice so mu tre-
petale.

— Kaj naj ji reče, da bi bila
potolazena, kako naj napravi, da
se odreši teh črnih skrbi? —

Slonel je na vratih z očmi upri-
timi v tla, potem pa se je vdal
v usodo in počasi in pazno vtak-
nil ključ v ključavnico. Pred svo-
jim stanovanjem pa je zopet po-
stal. Počasi, silno počasi je pri-
tisnil na ključko in odprl vrata
popolnoma neslišno. Prižgal je
žveplenko in ob slabotnem svitu
je vendar opazil, da so vrata v
sobo samo priprta. Stel se je v
kuhinjo, zložil vse skupaj na stol,
potem pa se je spazil v sobo ti-
ho kakor mačka. Koncem poste-
lje je postal ter pristluhlil, toda
Ana je dihala globoko in enako-
merno. Kačon je bil prepričan,
da spi. Ko je zamusela njegova
odeja, se je sicer obrnila, ampak
spala je dalje in iz tega je skle-
pal, da je gotovo dolgo čula. Ca-
kala ga je in v strahu, ali pa je mor-
da prišel gospodar in se ji zopet
dobričal s tistimi laskavimi bes-
edami in še bogve kako... Tež-
ko mu je postalo pri srcu; toda
naposled je vendar zaspal in se
prebudil šele opoldne, ko ga je
stresla Ana krepko za ramo.

"Vstani! Kosi je na mizi!"
Nato je odšla v kuhinjo brez
vsake nadaljnj besede.

Andrej Kačon je gledal za njo
in ni vedel, ali je razumel prav-
ali ne. Vstal se je in se odpravil.
Ko pa je stopil plaho v kuhinjo,
je obstal začudenja na pragu.
Na mizi je vabila pečena gos-
ta, Ana pa je stala ob štedilniku in
se ni ozrla nikamor.

"Kaj je to?" je zaječel napo-
sled Kačon in kazal na mizo.
"Od kod in zakaj?"
Ana je zamahnila z desnico in
je dejala s težkim glasom:

"Sedi k mizi brez skrbi! Tudi
stanovanje je že plačano —"
"Til... Til..."

Kačonu se je zabliskalo v očeh
in je stopil proti njej s stisnje-
nimi pestmi; potem pa se naen-
krat okrenil in odšel opotekaje
se v sobo. Tam se je vrgel na po-
stelo in je zajokal kakor o-
trok...

Monte Carlo v vojnem času.

Kakor poročajo angleški listi,
je svetovno znana igralnica ob
divni Rivijeri letos zapuščena.
Dne 15. novembra se prične vsa-

ko leto igralna sezona, odpro se
vrata krasnih igralnic in cron-
pierji, detektivni ter igralci pri-
najo svoje delovanje. — Pestra
množica iz vseh dežel, eleganca
sveta in polusveta se zbira ta dan
pred palačo zlatih sanj. 15. no-
vember je minul tiho in neopaže-
no. Vrata igralnice so stala zap-
ta, prekrasne dvorane samevajo
v temi, roulette so pokrite z ze-
lenim suknom... Mnogo nastav-
ljencev služi v francoski armadi,
ostali se morajo zadovoljiti z ra-
duciranimi plačami. Uprava igral-
nice namerava svoj "institut" te-
kom meseca decembra "za po-
skušnjo" zopet otvoriti.

Maršal Sir Roberts umrl.

Uradno se poroča, da je mar-
šal Sir Roberts v Franciji umrl.
Obiskal je tam stoječe indijske
čete ter si pri tem nakopal plju-
nec. Lord Frederick Sleigh grof
Roberts je bil rojen leta 1832.
Z 19. leti se je kot poročnik ude-
ležil bojev v Indiji ter je pozne-
je sodeloval skoraj pri vseh an-
gleških kolonialnih vojnah. V
mladih letih je dosegel visoke
vojaške civile časti, 1881 po-
stane vrhovni poveljnik indijskih
čet, 1892 ga imenuje kralj za
peerja ter mu podeli lordski na-
slov, 1895 ga odlikuje s častjo
maršala angleške armade. Veli-
ko ulogo je igral lord Roberts
v burski vojni, v kateri je zaslo-
vel kot znamenit strateg. Po ane-
ksiji obeh burskih republik je bil
povišan v grofovski stan, dobil
je red hlačne podveze in častno
dotacijo 100.000 funtov šterlin-
gov ter je bil imenovan za vr-
hovnega poveljnika celokupne
angleške armade. Leta 1904 je iz-
stopil iz aktivne vojaške službe
ter se posvetil znanstvenim št-
dijam. Lord Roberts je napisal
več znamenitih del, zlasti njego-
ve memoare so si pridobile veli-
ko slavo.

Temu je tudi vojna obrnila.

V francoskem ujetništvu na o-
toku Corsica (v Sredozemskem
morju) se nahaja tudi bankir
Mendelssohn iz Berlina. Mož je
eden izmed najbogatejših berlin-
skih bankirjev. Njegovi dohodki
na dan znašajo 10.000 frankov.
Sedaj pa mora s drugimi ujetniki
delat za 5 centimisov na dan.

Francosko vojno sodišče

je obsodilo na ostre kazni več
nemških vojaških zdravnikov in
bolniških postrežnic, čes, da so
ropali zdravila in hrano. V Nem-
čiji je nastalo vsled tega veliko
razburjenje.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duša paša, rudeča obreza	—80	Nemščina brez učitelja, 1.	
Marija Varhinja	—60	in 2. del, vezano	\$1.20
Marija Kraljica	—60	Novi domovinski zakon	—20
Marija Kraljica, elegantno	—60	Pesmarica, nagrobnice	\$1.00
vezano	\$1.20	Poljedelstvo	—50
Otroška pobožnost	—25	Popolni nauk o čebelar-	
Rajski glasovi	—40	stvu, vezan	\$1.00
Rajski glasovi	—60	Pouk zaročencem, vezan	—70
Rajski glasovi elegantno	—60	Prva nemška vadnica	—35
vezano	\$1.20	Sadjejeja v pogovorih	—25
Rajski glasovi, elegantno	—60	Schimpffov nemško-sloven-	
vezano	\$1.40	ski slovar	\$1.20
Pot k Bogu, elegantno ve-		Schimpffov slovensko-nem-	
zано	\$1.20	ški slovar	\$1.20
Skrbi za dušo, elegantno	—60	Slovar nemško-slovenski	
vezano	\$1.20	(Janežič-Bartel), vez.	\$2.50
Sveta ura, elegantno vezana	\$1.20	Slovar slovensko-nemški	
Voditelj v srečno večnost	—50	(Janežič-Bartel), vez.	\$2.50
Vrtec nebeški	—40	Slovenska kuharica, vez.	\$3.00

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski, vezan	—25	Spisovnik ljubavnih pisem	—40
Ahnov nemško-angleški tol-	—50	Spretna kuharica, brošir.	—80
mač, vezan	—50	Trtna uš in trtoraja	—40
Angleščina brez učitelja	—40	Umna živinoreja	—50
Angleško-slovenski in slo-	—40	Umni kmetovalci	—50
vensko-angleški slovar	—40	Voščilni listi	—20
Berilo prvo, vezano	—30	Zgodbe sv. pisma, vez.	—50
Berilo drugo, vezano	—40	Zirovnik, narodne pesmi, 1.	
Berilo tretje, vezano	—40	2. in 3. zvezek, vez., po	—50
Dobra kuharica, vezano	\$3.00		
Domači zdravnik	—50		
Domači živnozdravnik	—50		
Evangelij	—50		
Fizika in kemija, vezano	—40		
Hitri računar, vezano	—40		
Katekizem veliki, vezan	—40		
Katekizem mali, vezan	—15		
Kubična knjiga	—40		
Navodilo za spisovanje raz-	—70		
nih pisem	—70		
Nemščina brez učitelja, 1.	—50		
in 2. del po	—50		

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE

KNJIGE:

Andrej Hofer	—20
Aleš iz Razora	—60
Avstrijska ekspedicija	—20
Balkansko-turška vojna	—35
Baron Trenk	—20
Bele noči	—20
Belgrajski biser	—20
Benška vedeževalka	—20
Beračeve skrivnosti	\$6.00

Beračica	—20	Skrivnosti srca	—50
Bitka pri Visu	—30	S prestola na morišče	—20
Boj za pravico	—40	Stanley v Afriki	—20
Boj s prirodo	—15	Strahovalci dveh kron, 2	
Božični darovi	—15	zvezka	\$1.60
Burska vojska	—25	Sherlock Holmes, 1., 2.,	
Car in tesar	—20	3., 4., 5. in 6. zvezek po	—80
Cerkve na skali	—15	Smartno pri Kranju	—15
Cesar Jožef II.	—20	Sv. Genovefa	—20
Ciganova osveta	—20	Sv. Notburga	—20
Ciganska sirota, 93 zvezkov	\$5.00	Sveta noč	—20
Clovek in pol (Cankar)	\$1.00	Srečolovec	—20
Črna žena	—60	Strah na Sokolskem gradu,	
Črni bratje	—20	100 zvezkov	\$5.00
Cvetina borogradska	—35	Strelec	—20
Cvetke	—20	Šaljivi Jaka	—25
Dama s kameljami, broš.	—80	Šopek lepih povesti	—20
Deseti brat (Jurčič)	—60	Sanjska knjiga, velika	—30
Detelja	—25	Slovenski šaljivce	—35
Devica Orleanska	—30	Skozi širno Indijo	—35
Don Kizot	—20	Štiri povesti	—20
Dobrota in hvaležnost	—60	Strasna osveta	—50
Dom in na tujem	—20	Tegethhof	—25
Dve povesti	—20	Turki pred Dunajem	—30
Dve čudopolni pravljici	—20	Tisoč in ena noč	\$7.00
Erazem Predjamski	—20	Tian Ling	—20
Evstahija dobra hči	—20	Timotej in Filemon	—20
Eno leto med Indijanci.	—20	Trije rodovi	—50
Fabiola	—35	Uporniki	—30
George Stephenson, oče že-		V delu je rešitev	—20
leznic	—20	Veliki vseređe	—35
Godčevsk katekizem	—20	V gorskem zakotju	—20
Gozdovnik, 2 zvezka	—80	Vrtomirov prstan	—20
Grizelda	—10	Veliki trgovci	—30
Greh in smeh	—50	Vojna na Balkanu, 13 zvez.	\$1.85
Grof Radecky	—20	Vohun, ameriška povest	—80
Grof Monte Cristo, 2 zvez-		Vitez iz rdečih hiš	\$1.00
ka, broš.	\$3.00	Zalost in veselje	—45
Grofica beračica, 100 zv.	\$5.00	Zadnji grof celjski	—30
Hedvika, banditova nevesta	—20	Za tuje grehe	—60
Hirlanda,	—20	Zlate jagode, vez.	—30
Hildegarda	—20	Življenjepisi Simon Gregor-	
Hlapec Jernej	—60	čiča	—50
Hubad, pripovedke, 1. in 2.		Življenja trnjeva pot	—30
zvezek po	—20	Znamenje štirih	—30
Ilustrovani vodnik po Go-		Za kruhom	—20
renjskem	—20	Z ognjem in mečem, 7 zvez.	\$2.00
Izdajalec domovine	—20	Življenje na avstr. dvoru ali	
Izlet v Carigrad	—20	Smrt cesarjeviča Rudolfa	—75
Ivan Resnicoljub	—20		
Izani, mala Japonka	—20		
Izidor, pobožni kmet	—20		
Jama nad Dobrušo	—20		
Jaromir	—20		
Jetnikovi otroci	—50		
Kapitan Maryat, morski			
razbojnik	\$1.00		
Krištof Kolumb	—20		
Knez črni Jurij	—20		
Krvava noč v Ljubljani	—40		
Križana umilenost	—40		
Kaj se je Makaru sanjalo?	—50		
Kako se je pijanec spreobr-			
nil?	—50		
Kukeleev stan	—15		
Lažnjivi Kljucke	—20		
Leban, 100 beril	—20		
Lepa Vida (Cankar)	—80		
Ljubzen in maščevanje,			
102 zvezka	\$5.00		
Maksimilijan I.	—30		
Mati, socialen roman.	\$1.00		
Močni baron Ravbar	—20		
Mlinarjev Janez	—40		
Malomestne tradic			

NOV CE IZ STARE DOMOVINE.

PRIMORSKO.

Vojno posojilo, Goriška mestna občina je podpisala 50.000 kron vojnega posojila.

Odlikovane ranjen. S severne Goriške bojišča je v Gorici prišel ranjen na desni nogi Fran Pazdera, zet goriškega nadsvetnika Rutarja. Odlikovan je bil kot praporščak s svetinjo hrabrost II. razreda in meseca novembra je postal poročnik.

Umrli je v vojaški bolnišnici na Vrhniki Fran Kenda, od 20. lovskega bataljona, doma iz Tolmina. Umrli je na jetiki.

Ranjenci. V Trstu so ranjeni in oboleli vojniki: Ivan Uršič, 97. polk, iz Sežane; Fran Sue iz Pliškovec; Silvester Gulj, 97. polk, iz Stanjela; Ivan Novakovič, obmejni stražnik, iz Tržica.

Pismo z bojišča. "Goriški List" objavlja to-le zanimivo pismo slovenskega vojaka: Dames Vam zopet pišem. Saj pri nas v vojski se vedno kaj novega zgodi. Slovenski vojniki smo večinoma skupaj, zato pa je vedno živahno med nami. V večernih urah ognje zakurimo, sedemo okoli in tedaj se začne razpravljanje o dogodkih preteklega dne, ki so se v vojski dogodili. Skupine 20 do 30 mož skupaj rešujemo zamotano vojsko, svetovno politiko ter zbijamo raznovrstne šale. Dolg čas nam ni pri takem debatanju. Slovenske pesmi se razlegajo daleč naokoli. Ko se oglasi kak pjevski zbor, je kmalu vse polno vojaštva zbrane naokoli. In tako prebijemo dan za dnem, večer za večerom. Tako veselih vojakov, kakor so Slovenci, ni kmalu najti v naši vojski. Pa slišati je treba, kako pripovedujejo slovenski vojniki o sovražniku, krogah, šrapnelih! Goriški vojak je pripovedoval, da je ležal severno od Przemysla 12 dni v ognjeni črti. Rekel je: Streljali smo noč in dan, enako tudi sovražnik na nas. To je bilo pokanje kakor bi trli oreh. In uspeh 12dnevnega streljanja je bil ta, da ne mi in ne Rusi se nismo niti za korak pomaknili ne naprej in ne nazaj. Naših ranjencev ni bilo veliko, a tudi ruskih ne, kajti zavarovani smo bili oboji za močnimi okopi. Naša artilerija je strašno grnela, tako da je človek mislil, da je sodni dan. Enako je odgovarjala tudi ruska, a uspeha, kakor rečeno, nobenega. Končno po 12dnevnem boju se nam je vendar posrečilo, da smo zapodili Ruse iz njihovih okopov. In taki težki boji so pogosti. Sovražnik močan, ni močni, sila proti sili. Bilo je na Vseh svetih dan. Oddaljeni smo bili od sovražnika tri kilometre. Sovražnik je streljal proti nam s šrapneli, a slabo. Vedno ali predaleč ali preblizu. Šest mož nas je ravno leglo pod plateno zagrinjalo. Zmisli smo se na domovino, na tužno zvonjenje, na razsvetljene grobove in na molitve, katere so pošiljali naši dragi proti nebu za drage ranjake. Odrekli smo se in izpod vojaške strehe se je slišala tiha molitev za vse verne duše. Naenkrat strašno počni nad našimi glavami. Za trenotek je bil mir, potem pa so žareči železni in jekleni kosi jeli padati na zemljo. K sreči ni noben del šrapnela zadel v naš šotor. Kmalu nato počni v drugo, v tretje, v četrto, a niti en kos te smrtonosne stvarine ni zadel naše skromne prenočišče. Seveda smo bili nešteto krat v nevarnosti pred ruskimi šrapneli, a tudi ruski vojniki znajo povedati o groznih učinkih, katere napravljajo naši šrapneli v ruskih vrstah. Vernih duš dan smo se umaknili za en kilometer. Medpotoma smo srečali sanitetni oddelek z 10 mrtveci, ki je korakal proti bližnjemu griču. Za njimi je šlo nekaj vojakov. Ko so dospeli na grič, so položili mrtvece na tla, duhovnik je trupla blagoslovil, nakar so navzoči poklekili in molili za mrtvece. Kmalu nato je črna ilovnata gališka zemlja pokrila žrtve vojske. Kdo so bili ti nesrečniki, mi ni znano. Da, mnogo grobov vidimo po gališkem polju, mnogo malih križev ob cestah pravi, da to leže naši junaki. Ne smem pozabiti za beležiti tudi junaške smrti nekega častnika 7. topničarskega polka iz Ljubljane in štirih mož. Bili so v ognjeni črti pred Novim mestom. Naenkrat prileti v tih topa stojič munijski voz ruska granata. Strašen pok se je začel. Eksplozirali so namreč naši šrapneli v vozu. Žrtve te eksplozije je bil vrl poveljujoči poročnik in 4 možje. Pokopani so bili vsi skupaj. Skromnega pogreba so se udeležili vsi častniki polka. Pač

tragična smrt mladih mož. Ker govorim že o grobovih, naj omenim še, da o grobovih na galiških vseh svetih tleh na večer Vseh svetih niso bili razsvetljeni, ne ovenčani s cvetjem. Vse zapuščeno, mrtvo. A omenbe je tudi vredno to, da so gališka pokopališča, skrajno zanemarjena. Pokopališča so v gozdovih in niso ograjena. Le kak lesen križ pove mamo potujočemu, da je tu pokopališče. Kakor razlika med našimi in gališkimi pokopališči! Tudi cerkve so večinoma lesene, kakor so večinoma lesene tudi hiše. Zvoniti pa nismo še slišali, odkar smo v Galičiji. Zvonov imajo leseni stolpi prav malo in še ti so mali in sedaj v vojski sploh ne zvonijo. Vojska ne pozna praznika, ne nedelje. Mnogokrat niti ne vemo, kateri dan je to. Le tupatam nas spominja na Gospodov dan kak praznično oblečena ženica ali dekle, ki gre z molitvenikom v roki k maši ali od maše. Pozdravi!

Smrtna kosa. Iz Robiča pri Kobariču poročajo: Dne 27. novembra je umrl v Robiču po dolgi in mučni bolezni dolgoletni poštni upravitelj, posestnik in gostilničar ter nekdanji župan Ivan Volarič. Pokojni je bil razumen in ljubezniv uradnik, kremenit značaj in zvest Slovenec. Vsled svojih izrednih lastnosti je užival splošno zaupanje in spoštovanje, kar je posebno jasno pokazal njegov pogreb, ki se ga je udeležila zelo velika množica njegovih prijateljev in sodržavnikov. — Dne 4. decembra je umrl v Gorici Anton Posaga, poduradnik južne železnice, v starosti 79 let. Bolehal je že dolgo časa.

Novi most v Zagreju. Dne 1. decembra je bil blagoslovljen novi most v Zagreju, za katerega je prispevala tudi država 700.000 K. Most je blagoslovil nadškof Sedelj, blagoslova so se pa poleg številnih zastopnikov furlanskih občin udeležili tudi namestnik knez Hohenlohe in deželni glavar dr. Faidutti, ki sta imela tudi časom primerne govore, seveda v nemškem in italijanskem jeziku. Po blagoslovu je bil most takoj izročjen javnemu prometu.

Poroča. Dne 3. decembra se je poročil Rudolf Reja, učitelj v Kojskem, z gđe. Marico Gorjupovo z Vrha pri Kanahu.

KOROŠKO.

Ujet avstrijski vojak — ujame rusko stražo. "Freie Stimmen" prinašajo ta zabaven dogodek s severnega bojišča. Pri nekem zapovednem umikanju so njeli Rusi nekega častniškega slugo, Slovenca iz Celovca. Ko ga je peljal ruski vojak na odredeno mesto, sta se začela oba razgovarjati. Rus vpraša Slovenca, kako se imajo avstrijski vojniki. Slovenec odgovori: "O zelo dobro! Vsak dan imamo tople zajutke, dobro kosilo z vinom in cigareti, zvečer pa pečenko, kavo in kuhano vino." Rus, ki že precej časa ni ničesar jedel, je začel misliti na krasno hrano avstrijskega vojaka in vedno bolj mu je raslo želje nje po njej, dokler ni vrgel puške stran in jo pobral z našim vojakom v ujetništvo.

V srbskem ujetništvu je vojaški pisatelj stotnik Adam Perme, o katerem se je v začetku vojne pisalo, da je mrtve. Hudo ranjenega so Srbi prepeljali v Niš, kjer je ozdravel.

Transport ranjencev. Dne 26. novembra je došlo v Celovec s severnega bojišča s posebnim vlakom 313 sedečih in 99 ležečih ranjencev, med njimi štirje Rusi. — Dne 26. novembra je bilo iz rezervne bolnišnice v Celoven št. 2 (gimnazija in ljudska šola na Bismirekovec obmestju) prepeljanih nad 300 ranjencev v privatne bolnišnice v grad v Grabštanju, v Medgorje in Poreče ob jezeru.

V seznamu izgub št. 64 se nahajajo od koroškega 7. pešpolka take imena: R. inf. Bretner Janez, mrtve; R. inf. Gradnik Simen, R. inf. Hinteregger Pavel, inf. Komac Janez, korp. Končnik Janez, inf. König Jozef, R. inf. Kuchling Franc, poddes. Linčar Andrej, poddes. Lobner Jozef, poddes. Loibnegger Vinko, enol. prost. Michelitsch Maks, R. inf. Perchtold Jakob, inf. Petzi Silverst, inf. Pirker Karl, poddes. Rieder Janez, poddes. Seppere Janez, mrtve; R. inf. Sturm Jozef, mrtve; poddes. Sturm Marko, mrtve; poddes. Tanschitz Matija, nadom. rez. Vogl Simen. — V seznamu izgub št. 65 se nahaja feldmaršallajtnant Viktor Njegovan 35 i. d.

prejšnji poveljnik celovške garnizije.

Spominska plošča. Cerkevno predstojništvo v Kapli na Dravi je v svoji zadnji seji sklenilo in v zapisniku zabeležilo, da se bodo imena onih faranov, ki so padli na bojišče, vklesala v mramorno ploščo. Zlate črke bodo s cerkvene stene se pozne rodove opominjale k molitvi zanje. Prav tako se bodo zanje opravljale posebne pobožnosti.

Begunci. Iz Labudske doline se poroča: Številno beguncev iz Galičije, katerih je bilo v Volpersku blizu 4000, se je koncem novembra izdatno pomnožilo, baže na 7000, ker so sem poslali tudi one, ki so doslej bivali v St. Vighu ob Glini. Nastanjeni so na travniku poleg mesta v posebnih lesenih kolibah. Prav trda je usoda teh ubogih ljudi, kljub temu, da se mestna občina silno trudi namestiti jim po možnosti udobn dom. Tako je je oskrba za 14 dni, kakor se sliši, sama stala 41.000 kron. Razvidi se to velikansko breme iz naslednjega: dnevno se za njih prehrano porabi 3500 kg krompirja, 50 kg soli in 300 litrov mleka. Vsak zajutrek se pripravlja iz 20 kg kave, 15 kg Francove eikorije in 100 kg sladkorja, zraven dobi vsak kos kruha. Za nedeljski opoldanski obed je treba 700 kg govedine, h kateri se porabi vsaj 1000 kg kislega zelja za prikuho. Vso to množico kuhajo v 26 kotlih po 145 litrov trije kuharji z 8 kuhinjskimi pomočniki; pri kuhi skurijo vsakokrat dva voza drv. — V njihovem šotorsku opravlja bivši kaplan iz Lvovskega predmestja božjo službo, ki so je kot tolažbe tembolj potrebni, ker je med njimi v kolibah veliko bivših inovitih posestnikov, pa so sedaj prišli ob vse; mnogi med njimi niti ne vedo za usodo svojih najbližjih sorodnikov. Tako je med njimi tudi nek stavbinski podjetnik iz Galičije, kateri tiho in otno dela na lesenjačah kot tesarški pomočnik. Glasno se zajoka, kadar se spominja, da ga je izenadil sovražnik; medtem ko je izven doma nadzorovano sprejeto stavbno delo in so morali prebivalci bežati, ni več utegnili rešiti si doma shranjene gotovine 25.000 kron, poleg velikih stavbnih materialij. Prav je, da se trdo prizadejem beguncem radevolje izkazuje toliko usmiljenja!

Cerkvene vesti. Iz popolnoma verodostojnega vira se poroča z Dunaja, da bo za kneza in škofa krškega kmalu konfirman (potrjen) od sv. Stolice v Rimu profesor dr. Adam Heftler iz Mödlinga. — Župnijo v Spitalu ob Dravi je dobil Jozef Habernik, dekan v St. Andražu v Labudski dolini. — Na župnijo Kotlje je bil investiran Ivan Serajnik, župnik v Timenici. — V Timenici pride Rok Tojanko, administrator v Svecih.

Aretiran je bil v Celoven v Vrtnju rojeni Franc Piskernik, ki je meseca julija pobegnil iz ljubljanske pobiljevalnice. Poslali so ga nazaj v Ljubljano.

NAZNANILO.

Slov. fantje v Moon Run, Pa., prirede na večer v soboto 30. januarja VESELIČO S PLESOM in srečelovom.

Ves čisti dobiček je namenjen za sklad za najbednejše med bednimi v naši stari domovini. Ker se nam zdi, da dobrosrčni rojaki in rojakinje že vedo, kak blag namen ima dotični sklad, nam ni treba tega še posebej podarjati.

Prosimo vse milosrčne rojake in rojakinje v naši naselbini, da nas v obilnem številu posetijo, kjer bodo imeli dosti zabave, obenem pa nevedoč pomagali sirotam. Vabimo tudi rojake in rojakinje iz bližnjih naselbin, da nas posetijo, kolikor jim je mogoče. Tem potom se tudi v imenu bednih sirot iskreno zahvaljuje mo družstvu sv. Barbare št. 3, katero nam je obljubilo dati brezplačno prostor v svoji dvorani za veselico. Iskrena hvala!

Toraj na svideenje dne 30. januarja v dvorani dr. sv. Barbare! Na zdar!

VESELIČNI ODBOR.

Kje je ALOJZIJ VRBANČIČ, s katerim sva šla skupaj iz West Virginije v Gary, Ind.? Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, ga prosim, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. Čul sem, da se sedaj nahaja nekje v Wisconsinu. — Anton Sitar, 1113 Jefferson St., Gary, Ind.

ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

Ne nosite pasu za kilo!

Po tridesetletni skušnji sem pronašel aparat za moše, žene in otroke, kateri zdravi kilo.

Posljam ga za poskušanje.

Če ste že skoro vse poskusili, pridite k meni. V čem drugi niso dosegli uspehov jaz imam potem največje. Pošljite spodnji kupon še danes in jaz vam pošljem

Zgoraj slika predstavlja G. C. E. Brooks iz Marshall, Mich., ki zdravi za kilo bolne žene več kot trideset let. Če imate kilo pošljite mu še danes.

zastonj svojo ilustrovanjo knjižico o kili in nje zdravljenju v kateri najdete moj aparat, cene in imena — mnogo ljudi, kateri so ga skusili in bili ozdravljeni. Jaz to popravim, kar vsi ostali niso mogli. Sapomnite, da ne rabim mazila, pripovedke in ne laži.

Posljam na poskušanje kot dokaz, da je resnica kar zdravim. Vi ste sodniki in kakor hitro preberete moje ilustrovanjo knjižico, prepišite se bodete, kakor so se stotine bolnikov, kateri dopise morete čitati. Izpolnite spodnji kupon in ga pošljite še danes. To pa radi tega, ker je potrebno, da žrtvujete malo časa, ako hočete poskusiti moj aparat.

ZASTONJ INFORMACIJSKI KUPON.

C. E. Brooks 2434 A State St. Marshall, Mich.

Prosim pošljite mi potem pošte v običajnem zavrtku vašo ilustrovanjo knjižico in natančno pojasnilo o vašem aparatu za zdravljenje kile.

Ime
naslov
mesto država

Pazite na nič-vredne ponaredbe ter zahtevajte odločno pristni Richterjev Pain-Expeller z Anchor-vestveno znamko kot je naslikana tukaj. 25 in 50 centov v lekarnah in naravnost od

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St., New York, N. Y.

Novoletna razprodaja.

Slovincem naznanjam, da razprodam pristni importirani dolenski cvček po 40 centov steklenico.

Peter Keber,

1703 — 2nd Ave., New York.

BRATA VOGRIO,

SLOVENSKI SALOON IN RESTAURANT,
211 Graham Ave., Cor. Stagg St., Brooklyn, N. Y.,

so priporočata greaternewyorkskim Slovincem za obilen obisk. Fina kuhinja, izvrstna domača in importirana pijača, izborna postrežba. V nedeljo dopoldan brezplačen prigrizek. Ob nedeljah in sobotah zvečer je na razpolago velika dvorana za ples. Moderno opremljeno kegličišče. — Svoji k svojim!

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA iz najboljšega grozdja. Lansko rdeče vino po 45¢ gal., staro rdeče vino po 50¢ galona, lansko belo vino po 50¢ gal. in najboljšo staro belo vino po 55¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 gal. \$12.00; 10 gal. pa \$25.00. Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distilerija blizu postaje. Potovalni zastopnik je g. M. Zugel.

Pošljite vsa pisma na: STEPHEN JACKSE, Box 161, St. Helena, Cal.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1915

Sedaj smo začeli razpošiljati naš Koledar za leto 1915 onim, ki so nam že poslali naročnino. — Letošnji koledar je izvanredno zanimiv ter vsebuje med drugim številnim čtivom tudi znamenito razpravo načelnika tajne službe Združenih držav, Williama J. Flynna: "ČRNA ROKA IN NJE DELOVANJE", v kateri opisuje pisatelj resnično zgodbo, kako je s svojimi pomočniki zasledoval in konečno ugonobil zločinsko družbo, ki živi od izsiljevanj, ponarejanj in zavratnih umorov. Ze sama ta povest je vredna male svote. Poleg tega je še nebroj drugega zanimivega, poučnega in zabavnega čtiva. Prepričani smo, da bo letošnji Koledar izvanredno ugal našim čitateljem. Cena: 30c.

Ker je vsled uvedbe paketne pošte poština za Koledar različna, veljajo za posamezne države sledeče cene:

Koledar stane 30 centov s poštnino vred za sledeče države: Connecticut, Rhode Island, Delaware, District of Columbia, Maryland, Massachusetts, New Jersey, New York, New Hampshire, Ohio, Pennsylvania, Vermont.

Koledar stane 35 centov s poštnino vred za sledeče države:

Alabama, Maine, Florida, Georgia, Arkansas, Illinois, Indiana, Louisiana, Iowa, Oklahoma, Kentucky, Kansas, Michigan, Minnesota, Mississippi, Montana, North Dakota, South Dakota, North Carolina, South Carolina, Nebraska, Tennessee, Virginia, West Virginia, Wisconsin.

Za še bolj oddaljene države stane Koledar 40 centov s poštnino vred. — Te države so:

California, Washington, Oregon, Nevada, Arizona, Colorado, New Mexico, Wyoming, Utah in Idaho.

V naši podružnici Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., Cleveland, O., pri L. Balantu v Barber-tonu, O., in pri Frank Lebenu v Forest City, Pa., pri Charlesu Zgoncu in pri Jakobu Petrichu v Chisholm, Minn., pri Chas. Karlingerju, 3942 St. Clair Avenue, Cleveland, O., pri Antonu Kikelju, 1116 Franklin Ave., Youngstown, Ohio, pri Ivanu Pakju v novi zlatarski trgovini nasproti Conemangh pivovarni na Chestnut St., Conemangh, Pa., se prodaja naš Koledar po 30 centov.

Kdor naroči Koledar, naj se ozira na te cene.

Naročite ga pri: SLOVENIC PUBLISHING CO

82 Cortlandt St., New York City

HARMONIKE

bodite hakovrnekoli vrste izdelanem in popravljen po najnižjih cenah, a dolo trpešno in sanedljivo. V popravu manjšo vsako pošlje, ker sem še nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vnašem transke kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakor koli kdo morda brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62. St., Cleveland, Ohio.

Prave Lubasove HARMONIKE

importirane iz Slovenjega Gradcaimam v zalogi in sicer:

Model "H" trivrstna, dvakrat uglasena	\$ 45.00
"K" trivrstna, trikrat uglasena	\$ 55.00
"L" trivrstna, štirikrat uglasena	\$ 65.00
"M" štirivrstna, dvakrat uglasena	\$ 60.00
"N" štirivrstna, trikrat uglasena	\$ 65.00
Kranjski model, trivrstna, štirikrat uglasena	\$ 80.00
Kranjski model, trivrstna, dvakrat uglasena	\$ 45.00
Kranjski model, trivrstna, trikrat uglasena	\$ 60.00
Kranjski model, štirivrstna, dvakrat uglasena	\$ 60.00
Kranjski model, štirivrstna, trikrat uglasena	\$ 70.00
Hromatično uglasena harmonika	\$ 60.00

Imam v zalogi tudi kovčge za harmonike po \$5.00

Za natančnejši popis harmonik pišite na:

ALOIS SKULJ, P. O. Box 1402, New York City.

Frank Petkovšek

Javni Notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke patentirana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v štari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

PHONE 246

Zastopnik

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

Vojska uniči vse, ne uniči pa kakovosti in dobrote vina

izdelanega iz pristnega obiljskega grozdja po vinarski trvdki

Louis Knaus

3908-3916 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.

na največja slovenska vinska klet in destilacija ki ima v zalogi vina sledečih vrst in cen:

Delaware.....\$1.00 galon | Iwes.....65-70c. galon
Katawba.....75-80c. galon | Rudece.....55-60c. galon

Navedene cene veljajo za naročila od 25 galon naprej. Pri manjših naročilih je cena vina po dogovoru. Vojni davek na vino je v navedenih cenah že uračunan. Vina so popolnoma naravna za kar tudi jamčim.

V zalogi imam tudi žganja po starokrajskem načinu žgana kot DROŽENKO in TROPINOVEC.

Naročila se izvrše samo proti predplačilu.

Dobra stvar se sama hvali toraj poskusite takoj.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Novo stensko mapo cele Evrope.

Cena ji je \$1.50.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljlatve tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljlatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$20 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Procop -- iznajditelj

Spisal Paul d' Abrest. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— Streljajte! Streljajte! — je zašepetal gozdar — tako ugodne prilike ne boste nikdar več imeli.

Jaz sem dvignil puško in ponesreči zadel petelina, ki se je sprožil. Kroglica je zadela gozdarja v glavo in mu razbila črepinjo. Procopov glas se je tresel: — Ustrelil sem svojega prijatelja. Malo je manjkalo, da ni madama Duteton omedlela.

Procop je nadaljeval:

— Sestra, ne bom ti popisoval, kako obupan sem bil, kako strašno sem zbolel po tisti nesreči. Skoraj dva meseca sem ležal brez zavesti. In več, kdo mi je stregel? ... Gospa Terezija, udova po mojem prijatelju. — Toda dovolj o tem. Svečano sem obljubil, da ne bom prej miroval, dokler se vsaj deloma ne poplačam svoje krivde. Začel sem se bližati cilju. Jutri bode odločilen dan. Se enkrat ti rečem, sestra: med menoj in med Terezijo ni bilo še nikdar drugačnega razmerja kot je razmerje med očetom in hčerjo.

— Uhugi brat — je odvrnila nežno madama Duteton — ubogi brat, zato imaš tvoj take skrbi. Zato hrepeniš po prenočitvi in po novih iznajdbah.

— Seveda. Poslušaj, sestra. Dosedaj sem čutil Terezijo in njeno dva otroka, skrbel sem zanje, kolikor so mi dopuščale razmere. Sedaj so pa izčrpana vsa moja sredstva. Tereziji preti velika nesreča. Nemci oblegajo Pariz. Kaj bo žnjo, če se jutri ponesrečim?

— Nikar vendar ne misli na take stvari.

— Človek mora na vse misliti.

— No, je rekla madama Duteton, če je že tako — povej svoji varovanki in njenim otrokom, da bo v moji hiši vedno prijazno sprejeta in da ji ne bo ničesar manjkalo.

— Ali boš res to storila, sestra? Kaj pa tvoj mož?

— Nekaj časa bo mrmral, ko bo pa videl, da vse skupaj nič ne pomaga, bo utihnil. Zadeva je torej končana. Pripelji Terezijo in njena dva otroka.

— Dobro, sestra, poljubiti Te moram.

Brat in sestra sta se objela.

— Videnaut bo prišel opoldan pome in bo preskrbel vse potrebno. Za pomagalec se mi ni treba brigati, ker jih bo on pripeljal seboj. Ljudi bo zelo veliko navzočih. Sedaj bom poslal dečka v hišo, kjer stanuje Terezija. Naroči ji bom, da naj se pripravi za selitev.

Deček je res šel, toda gospe Terezije ni več našel. Kot smo prej omenili, je odšla takoj za Procopom.

Tam ni hotela več ostati, ker ji je vsak trenutek pretela nevarnost, da bi ji ne prišel Videnaut na sled. Že celo leto je je nadlegoval s svojimi ljubavnimi ponudbami. Iskala je stanovanje, toda prišla je iz dežja pod kap.

Uroda jo je pripeljala ravno v ono ulico, kjer je stala krčma Videnautovega tovariša, Chautrota.

Poleg pivnice je bil pribit na črna ozka vrata običajen rmen papir z napisom: — "Očda se meblirano sobo. Natančnejša pojasnila daje gostilničar."

Ko je dospela Terezija do praga, je nehote obstala.

Hiša je bila sama na sebi zelo neprijetna; ko se je hotela obrniti in iskati v drugi ulici, so se vrata gostilne odprla.

Na prag sta stopila Chautrot in Videnaut. Zadnji je bil elegantno napravljen. Imel je obliko ženske pomožne družbe in na rokavi rdeč križ. Ko je zagledal Terezijo, je stopil za korak nazaj, toda kmalo se je zavedel svojega položaja.

— Kakšna sreča kakšna sreča! — je vzkliknil veselo — povsod sem Vas že iskal, in niti v glavo mi ni padlo, da Vas bom našel v svojem okraju. Saj boste dovolili, da se nekoliko pogovoriva, ker sva se tako po naključju srečala.

— Gospod, Vam nimam ničesar povedati — je odvrnila Terezija hladno.

— Toliko več pa jaz.

— Ali ste še vedno takega mnenja?

— Raje grem v smrt, kot da bi predruščila svoje mnenje.

— Vi gotovo veste, kaj so moje misli. Vi veste, kaj mi je znano.

— Meni tudi. Kako morete zahtevati, da bi Vas ljubila?

— Saj ne gre zato. O tem se bova pozneje dogovorila. Povejte mi najprej, kaj Vas je privedlo sem.

— Odkar sem Vas videla, me nič več ne veseli ostati tukaj. Po teh besedah se je obrnila in hotela zapustiti pivnico.

Toda Videnaut, ki je bil ponavadi tako flegmatičen in eleganten, se ni mogel več premagovati.

Oko se mu je zmrčilo, obraz mu je začel v vročici goreti, sklonil se je kot razdražena žival.

Zagledal je žensko, katero je že več let zasledoval, katere ga ni hotela ustiliti, žensko, ki ga je prezirala. Videl jo je pred seboj še bolj zapeljivo in lepšo kot kdaj poprej. Prepričan je bil, da je tudi, da se mu bi morala udati, ker je zašla v to špelunko. Na noben način mu ne more uiti.

Zavedel se je šele takrat, ko je bila že z eno nogo na cesti. Prijel jo je za roko, potegnil jo nazaj v gostilno in siknil skozi zobe:

— Se eno besedo:

Terezija se mu je poskušala parkrat iztrgati videč pa, da se ne more boriti proti taki sili, je začela z vsem glasom klicati na pomoč.

— Na cesti ni bilo slučajno nobenega človeka, pač sta pa stala na oglu ulice dva čuvaja. Ker so bili vsi za vojaščino sposobni možki pod orožjem, je bil nastavljen mestni svet za čuvaje že bolj postarane ljudi. In res sta bila ta dva oblečena v dolge plašče, roke sta držala v žepih, namesto da bi imela ob boku sabljo, sta nosila pod pazduho težke dežnike.

Ko sta zaslišala Terezine klice na pomoč, sta takoj odšla v nasprotno smer, pri tem pa srečala oddelek narodne garde. Poročnik ju je vprašal, kdo kliče na pomoč.

Ko je dobil na zaželeno vprašanje odgovor, je stekel proti gostilni, za njim pa vsi tovariši.

Videnaut je bil Terezijo s silo zvelkel v gostilno in jo položil na klop, ker se je onesvestila.

Sosedje so pokazali poročniku gostilno, čes, tam notri se tepejo. Vdrli so v lokal, kjer se jim je nudil precej čuden prizor.

Krčmar je obupan vil roke, Videnaut je pa prebledel, ko je zagledal vojake.

— Kaj je? — je vprašal častnik, čisto priprost človek.

Častnik je bil v civilu kočijaž pri baronu, kateri se je nahajal tudi v njegovi stotnji, pa ni prišel dalje kot do narednika.

— Pazi, da se ne zagovoriš, kot je že Tvoja navada — mu je zašepetal baron na tih.

Baron je bil majhen, suh človek, v obleki narednika narodne garde.

— Le pomirite se gospod baron — mu je odvrnil častnik — zadevo moramo malo preiskati. V Parizu je nekaj ljudi, ki so sposobni samo za višlice.

Častnik se je oblastno razkorajil, pogledal sedaj krčmarja, sedaj Videnauta in rekel:

— No, le povejta, kaj se zgodilo.

Videnaut je stopil malo bližje, pokazal na Terezijo rekoč:

— Ta ženska je Nemka. Terezija Reinhold se piše. Še pred vojno sem jo poznal in sem se zelo čudil, ko sem jo sedaj zopet srečal, ker so izgnale oblasti vse Nemce iz Pariza. Nagovoril sem jo, njeni odgovori so pa precej sumljivi. Ker mi je hotela zbežati, sem jo zagrabil. Potem je začela klicati na pomoč.

Poročnik se je počel za nesi:

— Marsikaj ste mi povedali. Lahko je resnično, lahko pa tudi ne. Ali bi hoteli iti z menoj na okrajno poveljstvo in tam še enkrat povedati, kaj se je zgodilo.

Videnaut se je nekaj časa ustavljal, ker pa vse skupaj ni nič pomagalo, je potegnil iz žepa zapisnik s svojimi listinami.

Poročnik je nekaj časa gledal pisanje, pokazal ga je baronu in se znova počel za ušesni.

— To bi bilo že lepo, če bi imeli že vsaj nekaj dokazov, če bi imeli že vsaj en dokaz. Počakajmo, mogoče bo ženska sama povedala. Sedaj se je začela nekoliko zavedati.

Terezija je bila res odprla oči. Videnaut se je tega silno prestrašil. Poskušala je vstati, pri tem se ji je pa odprla torbica in na tla je padla mala slika.

Baron je pobral sliko in jo jel natančno opazovati.

— Prokleto — je mrmral — tako uniformo nosijo nemški gozdarji. Jaz vem jaz sem bil že tam na lovu.

Poročnik je osunil.

(Dalje prihodnjic.)

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Clevelandu in v državi Ohio naznanjamo, da jih bo obiskal naš potnik **MR. OTTO PEZDIR**, kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati pravoveljavna potrdila in ga rojakom toplo priporočamo. S spoštovanjem Upravišтво Glas Naroda.

VAŽNO NAZNANILO.

Vsi potniki, kateri se na moravali potovati v staro domovino ta točen ali na moravali potova v prahodnje, naj ostanejo na svoji mestih, ker so vse parebrodne družbe prekinile s nedolocen čas s prometom. Kadar se zopet razmere prahodnje, bodimo pravičastno poročali na tem mestu.

Tvrdka Frank Sakser

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle Jenny Lind, Ark. in okolica Michael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovin.

Denver, Colo.: John Debevoise in A. J. Terbove.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culic.

M. Roitz, Frank Janesh in John Gern.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Safich in Frank Blatnik.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

635 Aurora Ave.

Oglesby, Ill.: Math. Hribnik.

Depue, Ill.: Dan. Badovinae.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich in John Zaletel.

Mineral, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovic in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Cerne in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Frontenac, Kans. in okolice: Frank Kerne.

Mulberry, Kans. in okolice: Martin Kos.

Calumet, Mich. in okolice: Pavel Shaltz in M. F. Kobe.

Detroit, Mich. in okolice: Joseph Glasich.

Manistique, Mich. in okolice: B. Kotzian.

So. Range, Mich. in okolice: M. D. Liković.

Chisholm, Minn.: K. Zgone in Jakob Petrich in Frank Zagar.

Duluth, Minn.: Joseph Sharanbon.

Ely, Minn. in okolice: Ivan Gouje, M. L. Kapsch in Jos. J. Peschel.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotze.

Gilbert, Minn. in okolice: L. Vessel.

Hibing, Minn.: Ivan Pouke.

Nashwank, Minn.: Geo Maurin.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatic.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobee.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich, 3409 N. 5th Ave.

Klein, Mont.: Mich. Krivee.

Brooklyn, N. Y.: Alojzij Celar.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregor.

Cleveland, O.: Frank Sakser, J. Marincic, Chas. Karlinger in Frank Kovacic.

Bridgeport, O. in okolice: Fr. Hocevar.

Baraboton, O. in okolice: Aleš Balant.

Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, Ohio in okolice: John Kums 1735 E. 33. St.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolice: M. Klarich.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Braddock, Pa.: Ivan Gern.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Plarick.

Burdine, Pa. in okolice: John Kerzianik.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj.

Lanridge, Pa.: Anton Jerina.

Canonsburg, Pa.: John Kobleh.

Broughton, Pa. in okolice: A. Demšar.

Export, Pa. in okolice: John Prostor.

Forest City, Pa.: Karl Kalan in Frank Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentia.

Greensburg, Pa. in okolice: Venceslav Palčič.

Irwin, Pa. in okolice: Frank Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabreija.

Marianna, Pa. in okolice: Fr. Gottlicher.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schultze.

Moon Run, Pa. in okolice: W. Maček.

Pittsburg, Pa.: Ignacij Fedvasnik, Ignaz Magister, Frank Sambič in Z. Jakše.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škerlj.

Steelton, Pa.: Anton M. Pačič.

West Newton, Pa. in okolice: Josip Jovan.

Willock, Pa.: Frank Same in Joseph Peternel.

Toele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: Louis Glasich.

Black Diamond, Wash.: Sr. Porenta.

Ravensdale, Wash.: Jakob Romšak.

Davis, W. Va. in okolice: John Brosich.

Thomas, W. Va. in okolice: Frank Koeijan in Frank Bartol.

Grafton, Wis.: John Stampel.

Millwaukee, Wis.: Josip Tratnik, John Vodovnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Anton Starič in Frank Sepich.

West Allis, Wis.: Frank Škok in Louis Loncaric.

Rock Springs, Wyo.: A. Justis in Val. Stalich.

Kemmerer, Wyo.: Josip Matoh.

Izšla je

lična knjiga:

"VOJSKA NA BALKANU".

Vale vsestranske želje naročili smo več iztisov te knjige in je sedaj cenj. rojakom na razpolago.

Knjiga "Vojska na Balkanu" sestoji iz 13 posameznih sešitkov, obsegajočih skupaj na večjem formatu 192 strani. Delo je opremljeno s 255 slikami, tikajoč se opisa balkanskih držav in najvažnejših spopadov med sovražniki. Sešitkov je prideljen tudi večji slovenski zemljevid balkanskih držav.

Posamezne zvezke je dobiti po 15c, vseh 13 sešitkov skupaj pa stane s poštnino vred \$1.85. Naroča se pri:

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

PRIPOROČILO.

Rojakom v Steelton, Pa. in okolici naznanjamo, da je

Mr. M. PAPIČ,

128 Frederick St., Steelton, Pa., naš zastopnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino za naš list "Glas Naroda" in izdajati pravoveljavna potrdila. — Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo. Upravišтво "Glas Naroda".

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJO SLOVENSKE DNEVNIK V KEM ORISAVAN

Amerika in Amerikanci.

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo Rev. J. M. Trunka:

AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem mestu kako kritiko, pač pa izjavljamo, da je to izvrstno delo, katerega bi si moral nabaviti vsak rojak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot darilo svojem in posameznikom, na katerih bo v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo stari ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj lepih slik, med katerimi bo marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa draga znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povprašanje po knjigi primeroma majhno, menda radi tega, ker se ni vpriporilo zanj kričeče reklame, s katero se spravi v svet marsikatero drugo, veliko manj vredno knjigo. Posebno primerna je knjiga kot božični dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je \$2.50 s poštnino vred. Za isto ceno se odposlje knjigo na, katerikoli naslov v stari domovini.

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City

Podpisani je izdal in izpopolnil knjigo "Amerika in Amerikanci" v slovenskem jeziku. Knjiga je izšla v 13 posameznih sešitkih, ki skupaj vsebujejo 192 strani. Knjiga je opremljena s 255 slikami, ki prikazujejo balkanske države in vojne spopade. Knjiga je prideljena tudi v večji slovenski zemljevid balkanskih držav. Posamezne zvezke je dobiti po 15c, vseh 13 sešitkov skupaj pa stane s poštnino vred \$1.85. Naroča se pri: Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York City.

JAKOB WAHČIČ, 1002 E. 64th St., Cleveland, O.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20-tih straneh in vsaka stran je 10 in 13 in 1/2 palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Poslajte 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

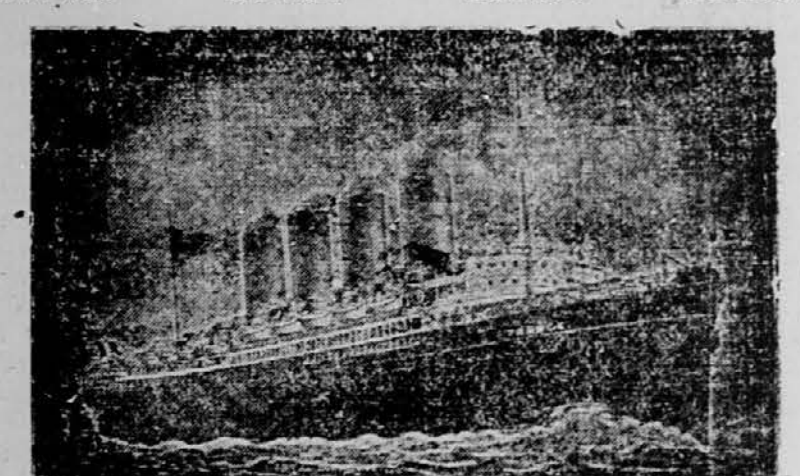
Direktna črta do Havre, Pariza, Svica, Laomosta in Ljubljane

Poštni parniki so:

"LA SAVOIE"

"LA LOIRE"

"LA FRANCE"

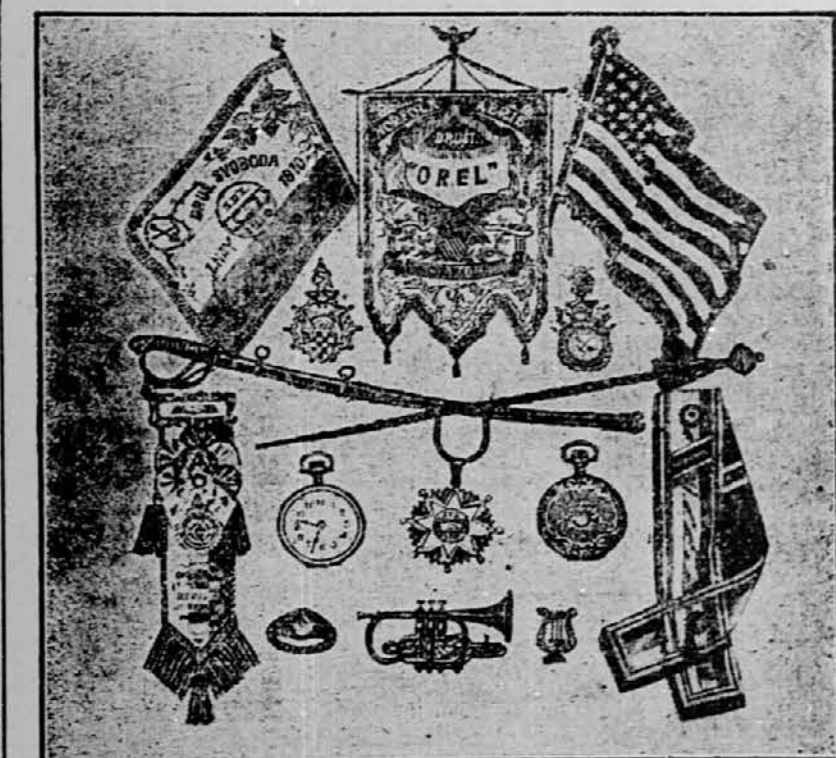
Ekspresni parniki so:

"Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesebrough Building.

Poštni parniki odpujejo vedno ob sredah iz pristanišča številka 57. N. E.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, privecke, prstan itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene srecane vprašate. Upravljanje Vas stane le 2c. pa si boste prihranili dolarje.

Cenike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 328.

Po znižani ceni!

Amerika in Amerikanci.

Spisal Rev. J. M. Trunk

je dobiti poštnine prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako priročna.

Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.

Dobiti je pri:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.